

PRIIMTI TEKSTAI

P8_TA(2015)0444

Europos energetikos sąjungos kūrimas

2015 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos energetikos sąjungos kūrimo (2015/2113(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 191, 192 ir 194 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Europos atominės energijos bendrijos (Euratomas) steigimo sutartį,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Atsparios energetikos sąjungos ir perspektyvios klimato kaitos politikos pagrindų strategija“ (COM(2015)0080) ir jo priedus,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Europos energetinio saugumo strategija“ ir lydimočius darbinis dokumentus (COM(2014)0330),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Europos dujų sistemos atsparumas trumpuoju laikotarpiu. Pasirengimas galimam tiekimo iš Rytų sutrikimui 2014–2015 m. rudenį ir žiemą“ (COM(2014)0654),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl energijos tiekimo saugumo ir tarptautinio bendradarbiavimo pavadinimu „ES energetikos politika. Bendradarbiavimas su užsienio partneriais“ (COM(2011)0539);
- atsižvelgdamas į Komisijos ataskaitą Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui „Komunikato dėl energijos tiekimo saugumo ir tarptautinio bendradarbiavimo bei 2011 m. lapkričio mėn. Energetikos tarybos išvadų įgyvendinimas“ (COM(2013)0638),
- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 13 d. Komisijos komunikatą „Antroji Strateginė energetikos apžvalga. ES energijos tiekimo užtikrinimo ir solidarumo veiksmų planas“ (COM(2008)0781),
- atsižvelgdamas į 2014 m. lapkričio 26 d. Komisijos komunikatą „Investicijų planas Europai“ (COM(2014)0903),

- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 10 d. Komisijos komunikatą „Stipresnė Europos pramonė ekonomikos augimui ir atsivavimui skatinti“ (COM(2012)0582),
- atsižvelgdamas į 2012 m. lapkričio 15 d. Komisijos komunikatą „Postūmis energijos vidaus rinkai“ (COM(2012)0663) bei lydimočius darbinis dokumentus ir į 2013 m. rugsėjo 10 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl postūmio energijos vidaus rinkai¹,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Enerģijos vidaus rinkos kūrimo pažanga“ (COM(2014)0634),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Enerģetikos infrastruktūros prioritetai 2020 m. ir vėliau. Integruoto Europos energetikos tinklo planas“ (COM(2010)0677),
- atsižvelgdamas į 2014 m. sausio 29 d. Komisijos komunikatą „Enerģijos kainos ir išlaidos Europoje“ (COM(2014)0021),
- atsižvelgdamas į 2014 m. sausio 22 d. Komisijos komunikatą „Dėl Europos pramonės atgimimo“ (COM(2014)0014),
- atsižvelgdamas į 2012 m. lapkričio 14 d. Komisijos ataskaitą „Europos anglies dioksido rinkos padėtis 2012 m.“ (COM(2012)0652),
- atsižvelgdamas į 2011 m. rugsėjo 20 d. Komisijos komunikatą „Efektyvaus išteklių naudojimo Europos planas“ (COM(2011)0571) ir į 2012 m. gegužės 24 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl efektyviai išteklius naudojančios Europos²,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Enerģijos vartojimo efektyvumas ir jo vaidmuo siekiant užtikrinti energetinį saugumą ir įgyvendinti 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategiją“ (COM(2014)0520),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Konkurencingos mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos sukūrimo iki 2050 m. planas“ (COM(2011)0112),
- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 15 d. Komisijos komunikatą „Enerģetikos veiksmų planas iki 2050 m.“ (COM(2011)0885) ir į 2013 m. kovo 14 d. Europos Parlamento rezoliuciją „Enerģetikos veiksmų planas iki 2050 m. – energija ateičiai“³,
- atsižvelgdamas į Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Ekologiško augimo darbo vietų kūrimo potencialo išnaudojimas“ (SWD(2012)0092),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl anglies dioksido surinkimo ir saugojimo Europoje ateities perspektyvų (COM(2013)0180),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „2020–2030 m. klimato ir energetikos politikos strategija“ (COM(2014)0015),
- atsižvelgdamas į 2014 m. spalio 23 ir 24 d. Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadas,

¹ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0344.

² OL C 264 E, 2013 9 13, p.59.

³ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0088.

- atsižvelgdamas į 2015 m. kovo 19 ir 20 d. Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadas,
- atsižvelgdamas į 2013 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 347/2013 dėl transeuropinės energetikos infrastruktūros gairių, kuriuo panaikinamas Sprendimas Nr. 1364/2006/EB ir kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 713/2009, (EB) Nr. 714/2009 ir (EB) Nr. 715/2009, taip pat į 2013 m. spalio 14 d. Komisijos komunikatą „Ilgalaikė Europos ir kitų šalių infrastruktūros vizija“ (COM(2013)0711), kuriame nustatytas pirmas visos Sąjungos bendro intereso energetikos infrastruktūros projektų sąrašas,
- atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo sukuriama Europos infrastruktūros tinklų priemonė (COM(2011)0665),
- atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 994/2010 dėl dujų tiekimo saugumo užtikrinimo priemonių, kuriuo panaikinama Tarybos direktyva 2004/67/EB,
- atsižvelgdamas į trečiąjį energetikos teisės aktų rinkinį,
- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/27/ES dėl energijos vartojimo efektyvumo, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2009/125/EB ir 2010/30/ES bei kuria panaikinamos direktyvos 2004/8/EB ir 2006/32/EB,
- atsižvelgdamas į 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją, iš dalies keičiančią ir vėliau panaikinamą direktyvas 2001/77/EB ir 2003/30/EB,
- atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2010/31/ES dėl pastatų energinio naudingumo,
- atsižvelgdamas į 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB,
- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 994/2012/ES, kuriuo nustatomas keitimosi informacija apie tarpvyriausybinius valstybių narių ir trečiųjų šalių energetikos susitarimus mechanizmas,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. birželio 12 d. rezoliuciją dėl bendradarbiavimo su užsienio partneriais energetikos politikos klausimais „Strateginis požiūris siekiant saugaus, tvaraus ir konkurencingo energijos tiekimo“¹,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. lapkričio 21 d. rezoliuciją dėl skalūnų dujų ir skalūnų alyvos pramoninių, energetinių ir kitų aspektų²,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. vasario 17 d. rezoliuciją dėl strategijos „Europa 2020“³,
- atsižvelgdamas į savo tyrimą „Išlaidų dėl ES masto veiksmų nebuvimo nustatymas,

¹ OL C 332 E, 2013 11 15, p.28.

² Priimti tekstai, P7_TA(2012)0444.

³ OL C 188 E, 2012 6 28, p. 42.

2014–2019 m.“,

- atsižvelgdamas į savo 2014 m. vasario 5 d. rezoliuciją dėl 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategijos¹,
 - atsižvelgdamas į savo 2015 m. gruodžio 15 d. rezoliuciją „Siekiant elektros energijos tinklų jungiamųjų linijų pralaidumo 10 proc. tikslinio rodiklio. Europos elektros energijos tinklo atitikties reikalavimams iki 2020 m. užtikrinimas“²,
 - atsižvelgdamas į Energetikos chartijos sutartį, ypač į jos 7 ir 20 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto pranešimą ir į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto, Užsienio reikalų komiteto, Tarptautinės prekybos komiteto bei Transporto ir turizmo komiteto nuomonės (A8-0341/2015),
- A. kadangi pagal SESV 194 straipsnį Europos energetikos politika turi būti užtikrintas energijos rinkos veikimas, energijos tiekimo saugumas, skatinamas energijos vartojimo efektyvumas ir taupymas, atsinaujinančiųjų energijos formų plėtojimas ir skatinamas energetikos tinklų sujungimas; kadangi valstybių narių energijos rūšių derinio nustatymas paliekamas nacionalinei šalių kompetencijai ir todėl šie deriniai yra labai įvairūs;
- B. kadangi kuriant atsparią energetikos sąjungą ir perspektyvią klimato kaitos politiką būtina remtis šiais pagrindiniais principais: perėjimu prie tvarios, į ateitį orientuotos energetikos sistemos, energijos vartojimo efektyvumu, atsinaujinančiąja energija, tinkamiausiu Europos energijos šaltinių panaudojimu ir pažangia infrastruktūra; kadangi siekiant kurti ekonomikos augimą ir darbo vietas bei užtikrinti itin svarbų ES vaidmenį šiose srityse, būtina ilgalaikė ir stabili reglamentavimo sistema;
- C. kadangi energetinio saugumo strategija turi apimti ekonomiškai efektyvias priemones energijos paklausai mažinti ir tiek pat veiksmingas priemones dideliems gresiantiems sutrikimams įveikti, taip pat solidarumo ir koordinavimo mechanizmus, kuriais būtų galima apsaugoti ir sustiprinti energijos gamybos, pažangiojo perdavimo ir paskirstymo infrastruktūrą ir jungiamąsias linijas; kadangi šią infrastruktūrą turi būti galima naudoti kintantiems atsinaujinantiesiems ištekliams ir ji turi būti įtraukta į visiškai integruotą ir gerai veikiančią ES energetikos vidaus rinką kaip esminė energetikos sąjungos, turinčios įvairių išorės tiekėjų ir maršrutų, dalis;
- D. kadangi Parlamentas du kartus ragino nustatyti privalomus kovos su klimato kaita ir energetikos tikslus (iki 2030 m. bent 40 proc. sumažinti CO₂ kiekį, naudoti ne mažiau kaip 30 proc. atsinaujinančiųjų energijos išteklių ir 40 proc. pagerinti energijos vartojimo efektyvumą), kurie turi būti įgyvendinami nustatant kiekvienos valstybės nacionalinius tikslus; kadangi privalomi nacionaliniai ir ES energijos vartojimo efektyvumo bei atsinaujinančiųjų energijos išteklių tikslai skatina ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą ir padėtų užtikrinti ES technologinį pirmavimą šiose srityse;

¹ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0094.

² Priimti tekstai, P8_TA(2015)0445.

- E. kadangi tvirtinant priemones, skirtas vystyti energetikos sąjungą ir pasiekti klimato kaitos ir energetikos tikslus, privalu visapusiškai atsižvelgti į poveikį energijos kainoms ir sutelkti dėmesį į sinergiją ir tolesnę rinkos integraciją, kurios gali padėti sumažinti bendras sąnaudas ir padidinti ES ekonomikos konkurencingumą, siekiant gauti būtiną piliečių ir pramonės pritarimą, kadangi šiomis aplinkybėmis atliekant visus reikiamus poveikio vertinimus taip pat turi būti visapusiškai atsižvelgta į dabartines ir būsimas paslėptas ir neįvertintą sąnaudas, atsirandančias dėl įprastos energetikos politikos;
- F. kadangi energetikos sąjunga turėtų būti naujas Europos energetikos modelis, paremtas plačiu teisėkūros pagrindu ir plataus užmojo tikslais; kadangi energetikos sąjungos valdymas turi būti skaidrus, užtikrinantis struktūrinį stabilumą ir įtraukiantis Parlamentą į sprendimų priėmimo procesą ir kartu skatinantis vietos valdžios institucijų ir piliečių dalyvavimą;
- G. kadangi labai svarbu, jog ES ir jos valstybės narės pripažintų, kaip svarbu įtraukti vartotojų iniciatyvas, pavyzdžiui, kooperatyvus, bendruomenių atsinaujinančiųjų energijos išteklių ir energijos vartojimo efektyvumo didinimo projektus, taip pat pabrėžia, kad reikia panaikinti ekonomines, reguliavimo ir administracines kliūtis, kad piliečiai galėtų aktyviai dalyvauti energetikos sistemoje;
- H. kadangi klimato kaita, nekonkurencingos energijos kainos ir itin didelė priklausomybė nuo nepatikimų tiekėjų iš trečiųjų valstybių kelia grėsmę Europos energetikos sistemos tvarumui;
- I. kadangi atsparios energetikos sąjungos, paremtos plataus užmojo klimato politika, tikslas – užtikrinti perėjimą prie naujo energetikos modelio, kuris suteikia namų ūkiams ir įmonėms galimybę gaminti ir vartoti saugią, tvarią, konkurencingą ir nebrangią energiją;
- J. kadangi energetikos sąjungoje energijos nepritekliaus klausimą reikia spręsti suteikiant pažeidžiamiems vartotojams daugiau galimybių, didinant labiausiai pažeidžiamų asmenų energijos vartojimo efektyvumą ir parengiant sąlygų gerinimo priemones, kad energija taptų įperkama skurstantiems;
- K. kadangi energijos nepriteklių galima apibrėžti kaip namų ūkių negebėjimą išlaikyti pakankamo energijos tiekimo lygio, kad būtų užsitikrinti minimalūs patogumai ir sveikatos lygis, o jį lemia aplinkybių derinys, pvz., žemos pajamos, aukštos energijos kainos ir prasta būsto kokybė;
- L. kadangi energetikos sąjungos ateities vizija – bendra sąjunga, kurioje valstybės narės pripažįsta, kad jos visos yra viena nuo kitos priklausomos teikiant saugią, tvarią ir nebrangią energiją savo piliečiams, remiantis tikru solidarumu ir pasitikėjimu, ir kurioje Europos Sąjunga pasauliniu mastu laikosi tos pačios pozicijos; kadangi dėl šių priežasčių kiekviena valstybė narė privalo teikti pirmenybę energijos vartojimo efektyvumui ir energijos paklausos mažinimui, kad užtikrintų energijos tiekimo saugumą ES ir jos valstybių narių visumai;
- M. kadangi ES energetikos politika turėtų papildyti klimato politiką, o jų tikslai – viena kitą sustiprinti; kadangi energetikos sąjunga turėtų papildyti Europos reindustrializacijos ir augimo uždavinius, skatinti perėjimą prie tvarios ekonomikos, didžiąja dalimi pagrįstos energijos vartojimo efektyvumu ir atsinaujinančiąja energija, o tai padidintų Europos

ekonomikos konkurencingumą pasaulyje, ir kartu būtų veiksmingai išvengta anglies dioksido nutekėjimo grėsmės;

- N. kadangi ES importuoja daugiau kaip pusę visos jos suvartojamos energijos (jos priklausomybė nuo importo ypač didelė žalios naftos (daugiau kaip 90 proc.) ir gamtinių dujų (66 proc.) atvejais), o bendra importui išleista suma 2013 m. buvo daugiau kaip 400 mlrd. EUR; kadangi maždaug 40 proc. galutinio ES suvartotos energijos kiekio ir apie 60 proc. į ES importuoto dujų kiekio sudaro ES pastatų eksploatavimui reikalinga energija, jos reikmių pastatuose mažinimas yra svarbus siekiant energetinės nepriklausomybės;
- O. kadangi pasaulinė naftos kaina labai sumažėjo, o tai ES suteikė galimybę imtis svarbių veiksmų pertvarkant mūsų energetikos sistemą, investuojant į atsinaujinančiųjų išteklių energijos gamybą, išnaudojant pastatų ir pramonės efektyvaus energijos vartojimo potencialą ir kuriant pažangiąją infrastruktūrą; kadangi pinigais, kurie išleidžiami iškastiniam kurui importuoti, nedaug prisidedama prie investicijų, darbo vietų kūrimo ir ekonomikos augimo Sąjungoje, o nukreipiant šias lėšas į vidaus investicijas būtų paskatintas ekonomikos augimas ir sukurta vietinių kokybiškų, aukštos kvalifikacijos darbo vietų;
- P. kadangi daugelis šalių labai priklausomos nuo vienintelio tiekėjo ir dėl to tiekimo sutrikimai gali jas padaryti pažeidžiamas;
- Q. kadangi ES yra labai priklausoma nuo energijos importo iš Rusijos, kuri pasirodė esanti nepatikima partnerė ir kuri savo energijos tiekimą naudoja kaip politinį ginklą;
- R. kadangi strateginių išteklių, ypač naftos ir gamtinių dujų, strategijos parengimas ir įgyvendinimas tapo svarbia Rusijos užsienio politikos strategijos dalimi, kad ji galėtų taikyti politinį spaudimą kitoms šalims; pažymi, kad šią praktiką Rusija taikė daugeliui kaimyninių šalių ir keletui Europos Sąjungos valstybių narių;
- S. kadangi naftos ir gamtinių dujų naudojimas užsienio politikos ir kitų šalių destabilizavimo tikslais stabdo ekonomikos augimą ir, o tai netgi pavojingiau, kelia grėsmę Europos demokratiniam stabilumui ir suverenių valstybių nepriklausomybei;
- T. kadangi Europos energetinis saugumas turi būti vystomas taip, kad būtų ginamas ir Europos saugumas, ir Europos šalių (tiek ES valstybių narių, tiek Rytų partnerystės šalių) suverenitetas;
- U. kadangi įgyvendinant energetinio saugumo politiką turi būti sprendžiamas poreikio užtikrinti stabilaus tiekimo iš įvairių energijos šaltinių klausimas, užtikrinantis Europos ekonomikai energiją, reikalingą transportui, pramonei ir būstams, tokiu būdu, kuriuo remiamas konkurencingumas ir klimato politika, tuo pat metu mažinant priklausomumą nuo tų, kurie sąmoningai siekia energijos išteklius panaudoti savo politiniais tikslais, kad galėtų daryti įtaką politinei kitų šalių raidai;
- V. kadangi jokiai valstybei narei neturėtų būti taikomos su ES teise nesuderinamos sutarčių sąlygos, kuriomis pasinaudojama tos valstybės narės silpna pozicija energijos rinkoje, vadovaujantis vien tik geografiniais ir istoriniais veiksniais;
- W. kadangi 2006 ir 2009 m. kilus Rusijos ir tranzito šalies Ukrainos dujų ginčui daugelis ES valstybių patyrė didelį energijos nepriteklių; kadangi sutrikimai rodo, jog priemonės,

kurių iki šiol buvo imtasi, nebuvo pakankamos, kad būtų panaikinta Europos priklausomybė nuo Rusijos dujų;

- X. kadangi visų su energetika susijusių sutarčių atitikties ES teisei baigiamąjį vertinimą ir patikrą yra įmanoma atlikti, be kita ko, per konkurenciją ir energetikos srities reglamentus; kadangi nepakankami *ex ante* atitikties tikrinimai nacionaliniu ir ES lygmenimis sukelia didelius rinkos iškreipimus; kadangi Komisija pripažino šiuos trukumus ir ėmėsi priemonių *ex ante* dujų tiekimo sutarčių vertinimo nuostatomis stiprinti;
- Y. kadangi vien iki 2020 m. į ES energetikos sektorių reikia investuoti daugiau kaip 1 trln. EUR ir kadangi kiekvienam eurui, kuris nebus investuotas į energetikos infrastruktūrą iki 2020 m., po 2020 m. reikės 4,3 euro tiems patiems tikslams pasiekti, o tai būtų bereikalinga našta ateities kartoms;
- Z. kadangi Sąjunga turėtų sudaryti galimybę finansuoti šias investicijas naudojant visus esamus viešuosius (struktūrinių fondų ir Europos investicijų banko (EIB)) ir privačiuosius išteklius, sudarant palankias sąlygas nukreipti namų ūkių santaupas ir ilgalaikių investuotojų (pensijų fondų, draudimo) pajėgumus ir sukuriant naujus ES finansinius pajėgumus;
- AA. kadangi ES įmonių elektros energijos kainos, neatsižvelgus į energijai imlioms pramonės šakoms taikomas mokesčių išimtis, yra daugiau kaip du kartus didesnės už JAV ir Rusijos elektros energijos kainas, 20 proc. – už Kinijos, bet 20 proc. mažesnės už Japonijos kainas;
- AB. kadangi Europos pramonė vis dar yra nepalankioje konkurencinėje padėtyje dėl dujų kainų (daugiausia dėl to, kad į ilgalaikes sutartis su Rusija įtrauktas naftos kainų indeksas);
- AC. kadangi kainų skirtumai, palyginti su kitų šalių kainomis, gali turėti neigiamą poveikį mūsų pramonės konkurencingumui, ypač energijai imliai pramonei;
- AD. kadangi konkurencingos energijos kainos ypač svarbios įgyvendinant strategijos „ES 2020 m.“ 20 proc. reindustrializacijos tikslinį rodiklį;
- AE. kadangi ES įmonės, kurių daugelis yra MVĮ ir kuriose Europoje dirba 1,2 mln. žmonių, atsinaujinančiosios energijos sektoriuje valdo 40 proc. visų pasaulio atsinaujinančiųjų išteklių energijos technologijų patentų, ir dėl to ES yra pasaulinio masto lyderė; kadangi reikia išlaikyti šią lyderės poziciją ateityje užtikrinant patikimą ES atsinaujinančiųjų energijos išteklių strategiją;
- AF. kadangi, nepaisant pirmavimo investicijų į atsinaujinančiuosius energijos išteklius srityje, „World Energy Outlook 2014“ prognozuoja, kad iki 2040 m. pasaulinė energijos paklausa išaugs 37 proc., o anglių – 15 proc.; kadangi prognozuojamas augimas ES bus gerokai mažesnis dėl labai sėkmingų energijos vartojimo efektyvumo patobulinimų;
- AG. kadangi, dėl ES dujų rinkos neveiksmingumo kasmet susidaro 11 mlrd. eurų dydžio gerovės nuostoliai, visų pirma dėl nepakankamos infrastruktūros, mažo rinkos likvidumo lygio ir skaidrumo stokos;
- AH. kadangi ekonomiškai ir fiziškai labiau integruota bendroji energijos rinka galėtų gerokai

padidinti efektyvumą;

- AI. kadangi ES mažmeninė energetikos rinka šiuo metu neveikia tinkamai, nes daugelyje valstybių narių vartotojai turi labai mažą tiekėjų pasirinkimą; kadangi ES konkurencijos politikoje turėtų būti sprendžiami rinkos koncentracijos klausimai, siekiant vartotojams suteikti galimybę pakeisti tiekėjus ir tuo būdu sustiprinti konkurenciją ir sumažinti kainas; kadangi reikia atkreipti dėmesį į riziką, jog mažiau informuoti piliečiai, kurie mažiau linkę lyginti ir keisti paslaugų teikėjus, toliau mokės pagal pasenusius nekonkurencingus tarifus;
- AJ. kadangi visapusiškas integruotos Europos energetikos rinkos įgyvendinimas dujų ir elektros energijos sektoriuose ypač svarbus užtikrinant energetinį saugumą ir siekiant sukurti energetikos sąjungą; kadangi Komisija privalo užtikrinti, jog visos valstybės narės, siekdamos sukurti integruotą elektros energijos ir dujų rinką, įgyvendintų visus trečiojo energetikos dokumentų rinkinio elementus ir jų nepažeistų;
- AK. kadangi įgyvendinus 10 proc. tinklų sujungimo tikslą, padidinus tarpvalstybinio elektros energijos ir dujų perdavimo pajėgumus ir papildomai sustiprinus esamus elektros tinklus padidės energetinis saugumas, bus sudarytos sąlygos geresnei atsinaujinančiosios energijos gamybos integracijai ir valstybių narių pasiūlos ir paklausos pusiausvyrai ir kartu skatinama kainų konvergencija vartotojų naudai;
- AL. kadangi intensyvesnis regioninis bendradarbiavimas tarp valstybių narių taip pat gali prisidėti prie konvergencijos ir sąnaudų optimizavimo;
- AM. kadangi Energijos bendrija yra priemonė siekiant plėsti ES energetikos vidaus rinką į ją įtraukiant Europos kaimynystės priemonėje dalyvaujančias šalis, taip padedant kurti visos Europos energetikos erdvę, grindžiamą bendrais principais ir teisės normomis;
- AN. kadangi energetikos sąjunga atspindi daugelį Europos Parlamento raginimų sukurti tikrą visos Europos energetikos bendriją, grindžiamą tvirta bendra energetikos rinka, energijos pirkimo už ES ribų koordinavimu ir bendro ES finansavimo, skiriamo moksliniams tyrimams ir inovacijoms naujų tvarių energetikos technologijų srityje;
- AO. kadangi ES energetikos politikos išorės aspektas turi būti darnesnis ir juo dar nebuvo visapusiškai naudojama, siekiant užtikrinti energijos tiekimo saugumą ir Sąjungos konkurencingumą;
- AP. kadangi Europos energetinio saugumo strategijoje nurodytus 33 infrastruktūros projektus derėtų papildyti skiriant daugiau dėmesio elektros energijos paskirstymo tinklų modernizavimui ir perėjimui nuo anglių ir dujų prie biomasės, siekiant padidinti tiekimo saugumą;
- AQ. kadangi pripažįstama, jog anglies dioksido surinkimas ir saugojimas (CCS) gali turėti lemiamos reikšmės kovai su klimato kaita, o konkrečiau – gali padėti sumažinti perėjimo prie anglies dioksido neišskiriančios energetikos rinkos ir mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos sąnaudas;
- AR. kadangi pagrindinės energetikos sąjungos varomosios jėgos yra išteklių įvairinimas, energetikos vidaus rinkos užbaigimas, veiksmingesnio energijos vartojimo padidinimas, tolesnis Europos energijos išteklių vystymas, įskaitant atsinaujinančiosios energijos šaltinius, ir mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros veikla;

- AS. kadangi derėtų propaguoti ir remti tradicinių vietos naftos ir dujų išteklių eksploatavimą visapusiškai laikantis ES *acquis* tiek tradicinėse gavybos zonose (pavyzdžiui, Šiaurės jūroje), tiek naujai atrastose zonose (pavyzdžiui, Viduržemio jūros rytinėje dalyje ir Juodojoje jūroje);
- AT. kadangi vietos energijos išteklių visais atvejais turi būti tvarūs ir saugūs;
- AU. kadangi ES siekis – iki 2020 m. iki 20 proc. padidinti pramonės dalį BVP, o jo nebus įmanoma įgyvendinti neužtikrinus konkurencingų energijos kainų ir nepadidinus energetikos našumo;

Energetikos sąjungos aspektai

1. palankiai vertina Komisijos komunikatą „Atsparios energetikos sąjungos ir perspektyvios klimato kaitos politikos pagrindų strategija“; atkreipia dėmesį į Komisijos apibrėžtus 5 energetikos sąjungos ramsčius; tvirtina, kad pagal šiuos ramsčius vykdomos politikos priemonės turi visuomet prisidėti prie energijos teikimo saugumo užtikrinimo, priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo, ilgalaikio ekonomikos tvarumo ir prieinamų bei konkurencingų energijos kainų užtikrinimo;
2. pakartoja, kad energija yra socialinis visuomenės turtas, todėl ES turėtų sutelkti dėmesį į energijos nepritekliaus klausimą ir skatinti imtis konkrečių priemonių šiai problemai išspręsti; todėl primygtinai teigia, kad energetikos sąjunga turėtų užtikrinti visiems vienodą energijos prieinamumą, prisidėti prie to, kad jos kainos būtų prieinamos vartotojams, remti jungtis ir energijos infrastruktūrą, kurios turi strateginę reikšmę žmonėms, ir sustiprinti reguliavimą;
3. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad visi pasiūlymai dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų energetikos sąjungos srityje būtų svarstomi pagal įprastą teisėkūros procedūrą, taip visapusiškai įtraukiant Parlamentą ir užtikrinant veiksmingą demokratinę priežiūrą; tikisi, kad energetikos sąjungos valdymo sistema po 2020 m. bus plataus užmojo, patikima, skaidri, demokratinė ir joje visapusiškai dalyvaus Parlamentas, ir kad pagal ją bus užtikrinta, jog būtų pasiekti 2030 m. klimato ir energetikos srities tikslai, visų pirma visapusiškai įgyvendinant, vykdant ir atnaujinant galiojančius klimato ir energetikos srities teisės aktus; prašo Komisijos, nedarant poveikio kitoms prievolėms teikti ataskaitas, kasmet teikti energetikos sąjungos įgyvendinimo ataskaitas, įskaitant išsamią informaciją apie energetikos srities teisės aktų įgyvendinimą, 2020 m. ir 2030 m. tikslų įgyvendinimo pažangą, taip pat parengti ir atnaujinti pagrindinius rodiklius, kurie būtų įtraukti į ataskaitą ir leistų įvertinti pažangą įgyvendinant energetikos sąjungą; tie rodikliai, be kita ko, galėtų būti: jungčių pajėgumas, rinkos integracija, energijos importo mažinimas, šaltinių įvairinimo lygis, energijos kainos ir sąnaudos, bendrijos ir vietos lygmens gamybos plėtojimas, energijos nepritekliaus ir pažeidžiamumo lygis; atkreipia dėmesį į 2015 m. lapkričio 26 d. Energetikos tarybos išvadą dėl energetikos sąjungos valdymo sistemos ir prašo Komisiją atsizvelgiant į Tarybos išvadą ir į šiame pranešime išreikštą Parlamento nuomonę netrukus Parlamentui ir Tarybai pristatyti pasiūlymą dėl teisės akto; pritaria Tarybos išvadoms, kad 2021–2030 m. laikotarpį apimantys nacionaliniai energetikos ir klimato planai turėtų būti skirti ne tik 2030 m. tikslams pasiekti, bet taip pat turėtų atspindėti ilgesnio laikotarpio perspektyvą, būtent susitartą ES tikslą iki 2050 m. išmetamų teršalų kiekį sumažinti 80–95 proc., palyginti su 1990 m. lygiu;

4. ragina valstybes nares parengti ilgalaikes energetikos strategijas, turint mintyje ilgalaiki tikslą iki 2050 m. sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį 80–95 proc.; parengti atitinkamas strategijas ir dėti panašias pastangas turėtų ir didžiausios pasaulio teršėjos;
5. pripažįsta, kad negalima nepaisyti nacionaliniuose referendumuose energetikos klausimais priimtų sprendimų;
6. pabrėžia, kad energetikos sąjunga turėtų taikyti visa apimančią požiūrį ir pagrindinį dėmesį skirti tokiems aspektams, kaip visiškai integruotos energijos vidaus rinkos sukūrimas, tiekimo saugumas, tinkamiausias ES energijos išteklių naudojimas, energijos poreikio mažinimas, šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimas, kuris visų pirma būtų grindžiamas atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimu, taip pat visoje ES veikianti anglies dioksido rinka ir moksliniai tyrimai bei inovacijos, kuriomis siekiama lyderystės energetikos technologijų srityje; pabrėžia, kad didžiausias dėmesys energetikos sąjungoje turėtų būti skiriamas piliečiams ir jiems turėtų būti užtikrinta saugi, tvari ir įperkama energija;
7. atkreipia dėmesį į Europos Vadovų tarybos silpnus 2030 m. klimato ir energetikos tikslus, būtent: sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimą 40 proc., padidinti atsinaujinančiųjų šaltinių energijos dalį Europos energijos rūšių derinyje iki 27 proc. ir padidinti energijos vartojimo efektyvumą 27 proc.; primena, kad Parlamentas ne kartą ragino nustatyti privalomus kovos su klimato kaita ir energetikos tikslus (iki 2030 m. bent 40 proc. sumažinti ES išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, naudoti ne mažiau kaip 30 proc. atsinaujinančiųjų energijos išteklių ir 40 proc. pagerinti energijos vartojimo efektyvumą), kurie turi būti įgyvendinami nustatant kiekvienos valstybės nacionalinius tikslus;

Energetinis saugumas, solidarumas ir pasitikėjimas

8. ragina Komisiją ir valstybes nares ryžtingai siekti tvaresnių ir labiau konkurencingų importuojamos energijos kainų ir sąnaudų ES piliečiams ir įmonėms įvairinant išteklius (energijos šaltinius, tiekėjus ir maršrutus); todėl ragina Komisiją skatinti kurti atitinkamus energijos infrastruktūros prioritetinius koridorius, kaip nurodyta transeuropinių energetikos tinklų (TEN-E) reglamento I priede ir Europos infrastruktūros tinklų priemonės (EITP) reglamento I priedo II dalyje, ypatingą dėmesį skiriant labai priklausomoms valstybėms narėms; ragina Komisiją teikti pirmenybę turimiems vidaus gamybos pajėgumams ir ES energijos ištekliams;
9. pripažįsta, kad šiuo metu į bendro intereso projektų (PCI) sąrašą įtrauktų projektų nepakanka tam, kad būtų pasiektas Europos nustatytas tikslas tarpusavyje sujungti Iberijos pusiasalį su žemynine Europa; ragina TEN-E regioninę grupę ir Komisiją atrinkti papildomus projektus, kuriuos reikėtų įtraukti į 2015 m. PCI sąrašą, kad būtų gerokai padidinti pralaidumo tarp Ispanijos ir Prancūzijos pajėgumai;
10. pabrėžia, kad gerai išvystyta ir visapusiškai integruota infrastruktūra, kuri leistų skatinti išteklių įvairinimą ir tarpvalstybinius srautus, yra ypač svarbi užtikrinant tiekimo saugumą tiek įprastomis, tiek ekstremaliomis sąlygomis, ir leistų tiekti konkurencingą šaltinių energiją vartotojams visoje Europos Sąjungoje ir Energijos bendrijoje;
11. pabrėžia, kad didelės dujų atsargos Šiaurės Afrikos šalyse ir neseniai rytiniame

Viduržemio jūros regione atrastos atsargos Viduržemio jūros regionui suteikia galimybę tapti aktyviu dujų transportavimo į Europą vamzdyno tinklo centru; ragina sukurti padidintą SGD pajėgumų Viduržemio jūros regiono dujų mazgą; pabrėžia, kad ES, siekdama didinti savo energetinį saugumą, turėtų pasinaudoti galimybėmis, susijusiomis su šiais dujų rezervais;

12. pabrėžia, kad visi ES infrastruktūros projektai, skirti energijos šaltiniams, tiekėjams ir maršrutams įvairinti, privalo atitikti ES klimato ir energetikos srities teisės aktus ir ilgalaikius tikslus ir prioritetus, įskaitant dėl ES energetinio saugumo, kartu užtikrinant, kad būtų intensyviai ir efektyviai naudojama esama energetikos infrastruktūra ir tranzitiniai maršrutai į ES; ragina Komisiją laikyti investicijas, kuriomis mažinamas energijos poreikis, pvz., į pastatus, tinkamais finansuoti projektais;
13. pabrėžia, kad trečiųjų šalių energijos tiekėjams, vykdančioms veiklą bendrojoje rinkoje, turi būti taikomas ES teisynas, visų pirma ES konkurencijos ir valstybės pagalbos teisės aktai, ir ragina Komisiją visomis įmanomomis priemonėmis sustiprinti ES teisę, siekiant užtikrinti laisvą energijos tiekimą ES ir apsaugoti vidaus rinką nuo iškraipymų;
14. pabrėžia, kad ES ypač svarbu panaikinti valstybių narių ir regionų atskirtį nuo vidaus energijos rinkos – tai atskleidė Komisijos atliktas dujų testavimas nepalankiausiomis sąlygomis; atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją tokius testus vykdyti reguliariai; laikosi nuomonės, kad visų pirma ES turėtų padėti pažeidžiamiausioms šalims įvairinti energijos šaltinius ir tiekimo maršrutus; atsižvelgdamas į tai, ragina valstybes nares ir Komisiją nedelsiant įgyvendinti dujų sistemos testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rekomendacijas; rekomenduoja Komisijai apsvarstyti galimybę atlikti elektros energijos testavimus nepalankiausiomis sąlygomis, siekiant parengti visos energijos rinkos padėties atsparumo bendrą apžvalgą; pabrėžia, kad atliekant tokius testavimus nepalankiausiomis sąlygomis visų pirma turėtų būti nustatoma visos nacionalinės perdavimo sistemos būklė, pajėgumas ir patvarumas, taip pat sujungimo ir tarpvalstybinio elektros energijos perdavimo pajėgumų lygis, ir kad vėlesnės tokiais testavimais nepalankiausiomis sąlygomis pagrįstos rekomendacijos apimtų išsamius nacionalinių planų ir sąjungos tikslų poveikio vertinimus, sprendžiant vykdančiam testavimus atskleistas problemas;
15. pažymi, kad būsimoje energetikos sąjungoje, be kita ko, būtina nedelsiant spręsti kiekybinio ir kokybinio energijos tiekimo saugumo ir konkurencijos klausimus, todėl būtina, kad valstybės narės, kurdamos savo energetikos politiką, pagerintų savo veiksmų koordinavimą ir bendradarbiavimą ES lygiu su kaimyninėmis šalimis; atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją išnagrinėti, kaip dabartinė nacionalinių prevencinių ir reagavimo į nelaimės priemonių sistema galėtų būti patobulinta tiek regioniniu, tiek ES lygmeniu;
16. mano, kad nacionaliniai pajėgumo mechanizmai turėtų būti naudojami tik nesant kitos išeities, apsvarsčius visas kitas galimybes, įskaitant didesnę kaimyninių šalių sujungimo lygį, reagavimo į paklausą priemones ir kitas regioninės rinkos integracijos formas;
17. mano, kad energetikos sąjunga suteikia galimybę derėtis su trečiosiomis šalimis laikantis vienos pozicijos; ragina Komisiją išnagrinėti savanoriško bendro pirkimo mechanizmo tinkamumą ir galimą struktūrą bei jo poveikį dujų vidaus rinkos veikimui, susijusioms bendrovėms, taip pat jo vaidmenį siekiant užtikrinti dujų tiekimo saugumą; pažymi, kad, atsižvelgiant į kelis galimus bendro pirkimo mechanizmų modelius, reikia

toliau imtis veiksmų siekiant nustatyti geriausią rinka grindžiamą modelį, kurį būtų galima taikyti ES regionams ir susijusiems tiekėjams, taip pat kokiomis sąlygomis galėtų būti pradedamas taikyti savanoriškas bendro pirkimo mechanizmas; mano, kad pozicijų derinimas ir bendras dujų pirkimas turėtų prasidėti regionų lygiu; kol kas rekomenduoja Komisijai ir Energijos bendrijos sekretariatui atitinkamai remti tas ES valstybes nares ir Energijos bendrijos susitariančiąsias šalis, kurios savanoriškai norėtų derėtis dėl energetikos sutarčių, laikydamosi ES vidaus rinkos teisyno ir ES konkurencijos ir Pasaulio prekybos organizacijos taisyklių, ir užtikrinti neskelbtinos komercinės informacijos apsaugą; pabrėžia, kad energijos tiekimo sutartys turi būti grindžiamos rinkos kainomis ir konkurencija;

18. ragina Komisiją ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę parengti išsamią energetikos sąjungos išorės aspekto sistemą, ypatingą dėmesį skiriant strateginės partnerystės su energiją gaminančiomis ir tranzito trečiosiomis šalimis, ypač pagal Europos kaimynystės ir plėtros skatinimo politiką, atsižvelgiant į plėtros politiką, grindžiamą bendromis vertybėmis ir atsižvelgiant į dabartinę regioninio bendradarbiavimo padėtį; reikėtų apsvastyti ir iširti buvusias ir naujas strategines partnerystes, siekiant stiprinti dialogą ir bendradarbiavimą dėl naftos ir gamtinių dujų, energijos vartojimo efektyvumo ir atsinaujinančiųjų energijos šaltinių, prekybos ir energetikos sąjungos jungčių su išorės elektros energijos tinklais;
19. pabrėžia, kad tikra bendra ES išorės energetikos politika turėtų būti glaudžiai derinama su jos bendra užsienio ir saugumo politika; ragina šiomis aplinkybėmis užtikrinti geresnį vyriausiosios įgaliotinės ir pirmininko pavaduotojos ir atitinkamų Komisijos narių veiklos koordinavimą turint tikslą didinti įvairių krypčių ES išorės energetinio saugumo politikos darną; todėl ragina Komisiją sukurti stipresnę vyriausiosios įgaliotinės ir pirmininko pavaduotojos vadovaujamą grupę, kurioje dirbtų asmuo, atsakingas už tokių politikos sričių koordinavimą;
20. ragina Komisiją sudaryti aukšto lygio svarstymo grupę energetinio saugumo, užsienio politikos ir energetikos sąjungos klausimais, kuriai tvirtai atstovautų ir kurioje aktyviai dalyvautų Parlamentas ir visuomenės suinteresuotieji subjektai, kad būtų galima sudaryti patikimus ilgalaikius paklausos, pasiūlos ir bendradarbiavimo su išorės partneriais veiksmų planus, visų pirma gebėjimų stiprinimo ir keitimosi technologijomis atsinaujinančiosios energijos ir energijos vartojimo efektyvumo, taip pat energijos ir žmogaus teisių santykio srityse;
21. reiškia susirūpinimą dėl pasiūlymo padvigubinti dujotiekio „Nordstream“ pajėgumą ir poveikio, kurį tai turėtų energetiniam saugumui ir tiekimo įvairinimui bei valstybių narių solidarumo principui; atsižvelgdamas į trišales ES, Ukrainos ir Rusijos derybas, pabrėžia poreikį užtikrinti ilgalaikį energijos tiekimą į Ukrainą ir tranzitą per ją;
22. pabrėžia, kad ES pagerinus energijos vartojimo efektyvumą sumažėtų priklausomybės grėsmė, vadinas, būtų sustiprinta ES derybinė pozicija energetikos srityje;
23. pabrėžia, kad būtina įgyvendinti didesnę su energetika susijusių susitarimų skaidrumą, ir tai galima pasiekti sustiprinus Komisijos vaidmenį su energetika susijusiose derybose, kuriose dalyvauja viena ar daugiau valstybių narių ir trečiųjų šalių, visų pirma nustatius reikalavimą Komisijai dalyvauti visose derybose kaip stebėtojai, siekiant sustiprinti kiekvienos atskiros valstybės narės poziciją derybose su trečiosios šalies tiekėju tam, kad būtų sumažinta vieno tiekėjo piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi rizika; be to,

pažymi, kad Komisija turėtų atlikti *ex ante* ir *ex post* vertinimus, visapusiškai atsižvelgdama į neskelbtiną komercinę informaciją, ir sudaryti teigiamų ir neigiamų susitarimų sąlygų sąrašą, pvz., eksporto draudimo, paskirties, „imk arba mokėk“ sąlygų, naftos kainomis grindžiamo dujų kainų indeksavimo arba sąlygų, kuriomis draudžiama trečiajai šaliai energijos tiekimą daryti priklausomą nuo leidimo lengvatinėmis sąlygomis ES naudotis energijos transporto infrastruktūra; atkreipia dėmesį į tai, kad pagal Reglamento (ES) Nr. 994/2010/ES 13 straipsnio 6 dalies a punktą valstybės narės, sudarydamos su trečiosiomis šalimis tarpvyriausybinius susitarimus, kurie gali turėti įtakos dujų infrastruktūros ir dujų tiekimo vystymuisi, privalo apie tai informuoti Komisiją, kad pastaroji galėtų įvertinti tiekimo saugumo padėtį ES lygmeniu; ragina Komisiją persvarstant Dujų tiekimo saugumo reglamentą į komercines dujų tiekimo sutartis įtraukti griežtas *ex ante* vertinimo nuostatas;

24. pabrėžia, kad vadovaujantis Sprendimu Nr. 994/2012/ES, kuriuo nustatomas keitimosi informacija apie tarpvyriausybinius valstybių narių ir trečiųjų šalių energetikos susitarimus mechanizmas, pasirašant būsimus tarpvyriausybinius energetikos susitarimus su trečiosiomis šalimis, reikia apie juos iš anksto informuoti Komisiją, kad būtų galima įsitikinti, jog jie atitinka ES teisės aktus, ypač trečiąją energetikos teisės aktų rinkinį, ir nekelia grėsmės ES energijos tiekimo saugumui; atkreipia dėmesį į tai, kad toks aptarimas ir konsultacijos turi būti naudojamos kaip priemonė siekiant stiprinti ES valstybių narių ir įmonių derybines galias, kartu visapusiškai laikantis neskelbtinos komercinės informacijos principų; mano, kad toks aptarimas ir konsultacijos neturėtų daryti jokio poveikio susitarimų esmei ir turiniui, bet turėtų užtikrinti, kad šie susitarimai derėtų su visais atitinkamais Sąjungos teisės aktais ir kuo labiau atitiktų susijusių įmonių ir valstybių narių interesus; ragina Komisiją persvarstyti Sprendimą Nr. 994/2012/ES, siekiant atitinkamai sustiprinti informacijos mechanizmą ir padidinti Komisijos vaidmenį;
25. ragina Komisiją parengti sutarčių pavyzdžių šablonus ir gaires, įskaitant orientacinį nesažiningų sąlygų sąrašą, siekiant kompetentingoms institucijoms ir įmonėms suteikti informaciją, kuria jos pasinaudotų sudarydamos sutartis; ragina valstybės nars stiprinti bendradarbiavimą įgyvendinant keitimosi informacija apie tarpvyriausybinius energetikos susitarimus su trečiosiomis šalimis mechanizmą, siekiant didinti skaidrumą ir suteikti valstybėms narėms daugiau svorio derybose su trečiosiomis šalimis, tokiu būdu užtikrinant ES vartotojams energijos tiekimą prieinamesnėmis kainomis; be to, primygtinai ragina Komisiją ir toliau kas ketvirtį skelbti sutarčių sąlygų, pvz., vidutinių importo kainų, vertinimus;
26. pabrėžia, kad siekiant užtikrinti vienodas galimybes ir sustiprinti ES įmonių pozicijas derybose su išorės tiekėjais, ypač svarbu užtikrinti didesnę svarbiausių sutarčių dalių skaidrumą, jas surinkti ir reguliariai informuoti kompetentingas institucijas, kad būtų sukaupta visa būtina informacija, kuria būsimose derybose galėtų vadovautis tiek pačios kompetentingos institucijos, tiek įmonės, kartu užtikrinant neskelbtinos informacijos slaptumą; mano, kad tai padėtų užtikrinti sąžiningą konkurenciją energijos tiekimo sutartyse, išvengti trečiųjų šalių piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi ir užtikrinti atitiktą ES konkurencijos teisės aktams;
27. ragina Komisiją imtis konkrečių veiksmų įgyvendinant priklausomybės nuo energijos importo mažinimo tikslą, stebėti importo įvairinimo mastą ir skelbti reguliarias šios srities pažangos ataskaitas;

28. pabrėžia, kad labai svarbu didinti Europos pramonės ir technologijų srities atstovų dalyvavimą visoje energijos gamybos grandinėje, kuri apima ne tik žaliavas, bet ir gamybą, perdirbimą, saugojimą, pervežimą bei paskirstymą, nes tai yra labai svarbūs ES priklausomybės nuo energijos importo mažinimo aspektai;
29. mano, kad visai ES yra svarbi valstybių narių energijos išteklių įvairovė, pagrįsta jų atitinkamomis galimybėmis, aplinka, geografinė padėtimi, patirtimi, žiniomis ir ekonominėmis sąnaudomis ir poreikiais, kartu prisidedanti prie bendrų energetikos tikslų ir klimato strategijos bei politikos įgyvendinimo, nes ji sustiprina atsparumą tiekimo sutrikimams, suteikia galimybes pasirinkti veiksmingiausių energijos rūšių ir vystyti įvairias technologijas bei konkuruoti rinkoje, kartu mažinant energijos sąnaudas; vis dėlto tvirtina, kad nacionalinė įvairovė neturi būti kliūtis bendrajai rinkai, ir valstybės narės turi visapusiškai laikytis valstybės pagalbos taisyklių, tinkamai investuoti į savo nacionalinę perdavimo infrastruktūrą ir užtikrinti aukšto lygio tarpusavio sąsajas ir nacionalinių energetikos sistemų atsparumą, kad būtų užtikrintas Sąjungos energetinis saugumas ir pasiekti rinkos tikslai;
30. mano, kad Sąjunga gali padidinti savo energetinį saugumą ir sumažinti priklausomybę nuo tam tikrų tiekėjų ir kuro rūšių didindama energijos vartojimo efektyvumą, taip pat kuo geriau panaudodama Europos energijos išteklius vadovaudamasi ES energetinio saugumo, aplinkos ir klimato srities tikslais, visuomenės sveikatos ir saugos teisės aktais, atsižvelgdama į valstybių narių ypatumus, susijusius su jų energijos rūšių deriniu, vengdama nereikalingos administracinės naštos ir laikydamasi proporcingumo principo; pabrėžia, kad iš esmės neturėtų būti diskriminuojamos jokios kuro rūšys ar technologijos, kurios prisideda prie energetinio saugumo ir kovos su klimato kaita tikslų;
31. ragina Komisiją sudaryti palankesnes sąlygas veiksmingai panaudoti esamas ES finansavimo schemas, įskaitant Europos strateginių investicijų fondą, siekiant pritraukti investicijas pagrindiniams energetikos infrastruktūros projektams, moksliniams tyrimams ir inovacijoms efektyvaus energijos vartojimo, atsinaujinančiųjų energijos išteklių ir Europos vidaus pajėgumų plėtojimo srityse, siekiant įgyvendinti 2030 m. klimato ir energetikos srities tikslus, grindžiamus sąnaudų ir naudos kriterijais, kurie yra technologijų atžvilgiu neutralūs ir kuriuose pirmenybė teikiama išorės sąnaudų internalizavimui;
32. ragina greitai sutelkti išteklius bendro intereso projektams finansuoti siekiant sukurti reikiamą infrastruktūrą ir sudaryti sąlygas sklandžiai ir patikimai tiekti energiją nepatiriant jokio politinio ES nepriklausančių subjektų spaudimo;
33. pabrėžia, kad Europos strateginių investicijų fondas (ESIF) turėtų veikti kaip mechanizmas, kuriuo investicijos į infrastruktūrą būtų paverčiamos visiškai likvidžia turto klase, kurios obligacijos būtų prieinamos Europos ir pasaulio rinkose ir jomis būtų galima prekiauti; be to, pažymi, kad institucinius investuotojus, pvz., draudimo įmones ar pensijų fondus, kurie natūraliai linkę daryti ilgalaikes investicijas į realų turta, galima būtų pritraukti tik standartizuotais investiciniais produktais ir tvirta projektų sistema, galinčia užtikrinti patikimą verslo vykdymą;
34. ragina Komisiją, ypač jos TRADE GD, toliau siekti tikslo, kad į Transatlantinės prekybos ir investicijų partnerystės susitarimą (TPIP) būtų įtrauktas atskiras energetikai skirtas skyrius, kuriuo siekiama pašalinti JAV tarifines ir netarifines suskystintų

gamtinių dujų ir žalios naftos prekybos kliūtis bei nepateisinamas protekcionistines priemonės, nes taip būtų prisidedama prie labiau konkurencingos aplinkos Europos įmonėms kūrimo, mažinant energijos kainų skirtumus abiejose Atlanto pusėse; atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją užtikrinti, kad į tokį energetikos skyrių taip pat būtų įtrauktos nuostatos, kuriomis būtų didinamas ES ir JAV bendradarbiavimas įgyvendinant valstybės finansuojamas energetikos srities mokslinių tyrimų programas, visų pirma JAV programą ARPA-E;

35. nurodo, kad vykdant ES prekybos politiką turėtų būti siekiama didinti energetinį saugumą, kaip nurodoma SESV 194 straipsnyje, įvairinti Europos energijos rūšių derinį ir mažinti priklausomybę nuo vieno išorės tiekėjo arba vienintelio tiekimo šaltinio, kartu atsižvelgiant į atitinkamą kompetencijos sričių pasidalijimą, įtvirtintą ES sutartyje;
36. ragina Komisiją užtikrinti griežtesnę antikonkurencinio elgesio ir antidempingo priemonių kontrolę, kad Europos energetikos sektorius būtų apsaugotas nuo nesąžiningo importo iš trečiųjų šalių;
37. apgailestauja, kad Taryboje stringa diskusijos dėl prekybos apsaugos priemonių modernizavimo, nors Parlamentas pareiškė stiprų griežtesnių priemonių prieš nesąžiningą importą iš trečiųjų šalių palaikymą;
38. ragina Tarybą tęsti prekybos apsaugos priemonių modernizavimą, kad būtų užtikrinta, jog Europos gamybos pramonės šakos, ypač vėjo jėgainių, fotovoltinių plokščių, aukštos kokybės plieno ir gamybos medžiagų gamybos sektoriai, galėtų visapusiškai pasinaudoti energetikos sistemos pertvarkos pranašumais;
39. pabrėžia, kokios svarbios yra į prekybos susitarimus įtrauktos nuostatos, susijusios su bendradarbiavimu technologijų srityje ir paslaugomis energijos vartojimo efektyvumo srityje, taip pat decentralizuota atsinaujinančiųjų išteklių energijos gamyba, įskaitant techninį aptarnavimą ir programinės įrangos kūrimą; pažymi, kad priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimas yra bendras ES ir daugelio šalių-partnerių, regionų ir miestų tikslas;
40. ragina Komisiją, taikant tarptautines prekybos priemones, skatinti besivystančias šalis įvairinti savo energijos gamybą ir skatinti saulės energijos gamybą visų pirma ES pietų kaimynystėje;
41. palankiai vertina ES ir 13 kitų PPO narių derybas dėl ekologiškų prekių iniciatyvos, kuri apima produktus, paslaugas ir technologijas, kuriais padedama siekti ekologiškai tvaraus augimo, aplinkos apsaugos, veiksnių klimato kaitos srityje ir tvaraus vystymosi, ir ragina užbaigti derybas 2015 m. pabaigoje Nairobyje vyksiančioje PPO ministrų konferencijoje;
42. pabrėžia, kad derybos dėl ekologiškų prekių susitarimo turi būti pagrįstos ekologiškų prekių apibrėžtimi, kuri atitiktų ES politiką, ir neprieštarautų besivystančioms šalims skirtoms priemonėms, kurios buvo patvirtintos pagal Jungtinių Tautų bendrąją klimato kaitos konvenciją (JTBKKK);
43. ragina Komisiją toliau primygtinai reikalauti sukurti keitimosi energija tarp ES ir JAV sistemą, atsižvelgiant į dabartinius ir būsimus mokslinių tyrimų, inovacijų ir elektros linijų sistemų, pvz., aukštos įtampos jungčių, licencijavimo pokyčius, siekiant sukurti

pasaulinį dalijimosi atsinaujinančiąja energija tinklą;

44. pabrėžia, kad tvirtesnė Energijos bendrija turėtų būti ES energetikos išorės politikos svertas, ir ragina Komisiją pateikti konkrečius pasiūlymus, paremtus aukšto lygio svarstymų grupės Energijos bendrijos reformos klausimais ataskaita;
45. ragina Komisiją ir valstybes nares stiprinti Energijos bendrijos veiklą, visų pirma atsinaujinančiosios energijos ir energijos vartojimo efektyvumo srityje, siekiant didesnio tiekimo saugumo, be kita ko, geriau įgyvendinant ir vykdant ES teisės aktus, pvz., 2020 m. ir 2030 m. tikslus, ir ypač gerinant valdymą, supaprastinant procedūras ir geriau naudojant IT priemones, kuriomis mažinama administracinė našta, suteikiant daugiau galių jos institucijoms, įskaitant Energijos bendrijos parlamentinės asamblėjos įsteigimą, ir įgyvendinant svarbiausius infrastruktūros projektus, pvz., tarpvalstybines dvikryptes jungtis, kad būtų užtikrinta geresnė integracija ES energijos rinkoje ir tiekimo mechanizmo saugumas, nesiremiant nacionalinių pajėgumų rinkų kūrimu, kuris pakenktų vidaus energijos rinkos efektyvumui;
46. pabrėžia, kad reikia sustiprinti Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių bendradarbiavimą dujų, elektros, energijos vartojimo efektyvumo ir atsinaujinančių energijos šaltinių srityje; prašo Komisijos paspartinti Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių dujų platformos kūrimą;

Visiškai integruota Europos energijos rinka

47. mano, kad būsima energetikos sąjunga ES ir Energijos bendrijos šalyse turi įtvirtinti laisvą energijos tekėjimą;
48. pabrėžia, kad būsimos energetikos sąjungos pagrindas turi būti visapusiškai veikianti, tarpusavyje sujungta vidaus energijos rinka, kurioje deramai veikiančiais, saugiais ir atspariais perdavimo tinklais būtų tiekama saugi, teisingai paskirstyta, socialiniu ir aplinkos apsaugos požiūriu atsakinga, efektyvi, konkurencinga, įperkama ir tvari energija, taip pat energijos poreikio mažinimas, siekiant ES įmonėms ir vartotojams suteikti prieigą prie dujų, elektros energijos, šildymo ir vėsinimo pačiu tvariausiu, efektyviausiu, demokratiškiausiu ir ekonomiškai veiksmingiausiu būdu; todėl mano, kad turėtų būti siekiama tolesnės esamų rinkos zonų plėtros; mano, kad būtina sudaryti palankias sąlygas gaminančių vartotojų (angl. *prosumers*) integracijai į ES rinką ir tinklą; atkreipia dėmesį į tai, kad dėl prastų energijos tinklų jungčių kaimo bendruomenės visoje ES susiduria su dideliais trūkumais;
49. pripažįsta, kad šiuo metu Europoje nėra energijos vidaus rinkos ir kad dėl to kylantis ES energetikos rinkų susiskaldymas smarkiai kenkia Europos konkurencingumui ir energetiniam saugumui;
50. primena, kad energijos rinkos nuo finansų rinkų skiriasi dėl pagrindinio ilgalaikio turto, kuris energetikos sektoriuje panaikina sisteminių pavojų; šiuo atžvilgiu mano, kad finansų reguliavimą, kuris taip pat apima energetikos sektorių, būtina vykdyti taip, kad jis neiškreiptų gerai veikiančios energijos vidaus rinkos vystymosi;
51. pabrėžia, kad norint įvertinti realų veiksmingumą ir išlaidų efektyvumą, reikia atsižvelgti į įvairių energijos šaltinių tiesiogines ir išorės sąnaudas, taip pat į visų rūšių viešųjų intervencijų poveikį jų santykinėi konkurencinei padėčiai;

52. mano, kad rinka pagrįstus mechanizmus būtina papildyti apčiuopiamais ir plataus užmojo energijos tiekimo saugumo ir solidarumo mechanizmais, pvz., veiksmingesniu regionų ir ES lygmens krizių valdymu, priimtomis plataus užmojo energijos taupymo priemonėmis, optimizuotu naudojimusi dujų ir suskystintų gamtinių dujų saugyklų infrastruktūra, visų pirma regiono lygmens tiekimo saugumo reikmėms, šie mechanizmai turėtų būti matomi ES teisės aktuose, įskaitant Dujų tiekimo saugumo reglamentą, kurį reikia nedelsiant persvarstyti;
53. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad būtų visapusiškai įgyvendinti ir vykdomi galiojantys ES valstybės pagalbos, energetikos, aplinkos ir klimato srities teisės aktai; ypač ragina įvertinti trečiojo energetikos dokumentų rinkinio įgyvendinimą ir vartotojams teikiamą naudą; ragina panaikinti nuo trečiojo energetikos dokumentų rinkinio nukrypti leidžiančias nuostatas ir skubiai patvirtinti ir įgyvendinti Europos tinklų kodus ir gaires;
54. ragina Komisiją skirti daugiau finansinių išteklių Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūrai (ACER) ir pabrėžia, kad turėtų būti leidžiama įdarbinti papildomų darbuotojų tam, kad būtų sudarytos sąlygos visapusiškai ir veiksmingai įgyvendinti energijos rinkų stebėseną, siekiant užtikrinti prekybos energija vientisumą ir skaidrumą ir atitiktį Reglamentui dėl didmeninės energijos rinkos vientisumo ir skaidrumo (REMIT), kaip būtina tinkamo ES energijos vidaus rinkos veikimo sąlygą; pažymi, kad turėtų būti stiprinama ACER kompetencija Europos elektros energijos perdavimo sistemos operatorių tinkle (ENTSO-E), Europos dujų perdavimo sistemos operatorių tinkle (ENSTO-G) ir kitose įstaigose, atliekančiose pagrindines ES funkcijas, siekiant užtikrinti, kad ji galėtų atlikti atitinkamuose ES teisės aktuose nurodytas savo užduotis, ir mano, kad ši agentūra turėtų bendradarbiauti su skirstomųjų tinklų operatoriams (STO), vartotojų organizacijoms ir kitoms pilietinės visuomenės grupėms atstovaujančiomis asociacijomis;
55. pakartoja nuosavybės atskyrimo svarbą, kaip siūloma trečiajame energetikos dokumentų rinkinyje; ragina Komisiją įvertinti, kokių mastu nacionalinės reguliavimo institucijos (NRA) užtikrina sąlygas, apibūdintas Komisijos pateiktose nuomonėse dėl perdavimo sistemų operatorių sertifikavimo;
56. apgailestauja dėl to, kad ENTSO-E ir ENTSO-G pernelyg priklausomi nuo nacionalinių perdavimo sistemos operatorių skiriamų biudžeto lėšų, o tai kelia pavojų jų gebėjimui veikti kaip Europos veikėjams;
57. ragina Komisiją didinti elektros energijos biržų ir dujų mazgų rinkos veiklos reguliavimą ir stebėjimą;
58. pabrėžia, kad norint stiprinti solidarumą ekstremaliais atvejais teikiant elektros energiją ir atsparumą tiekimo sutrikimams, visą laiką reikia eksportuoti tiek dujas, tiek elektros energiją; šiuo atžvilgiu pažymi, kad dabartinėms tarpvalstybinio perdavimo sistemoms dažnai kenkia nacionalinių perdavimo operatorių sprendimai; todėl ragina ACER savo metinėje rinkos priežiūros ataskaitoje į šį klausimą atkreipti didesnę dėmesį;
59. pažymi, kad visiškai veikianti energijos vidaus rinka nebus baigta kurti, kol bus valstybių narių, kurių elektros sistemos priklauso nuo trečiosios šalies operatoriaus, ir pabrėžia, kad svarbu ir reikia iki 2025 m. užtikrinti sinchronišką Baltijos šalių veikimą kontinentinės Europos tinkluose;

60. pabrėžia, kad skubiai reikalingas ES ateities elektros energijos rinkos modelio projektas, kuriuo būtų siekiama skatinti ilgalaikį tiekimą užtikrinančias investicijas, kuris būtų labiau nukreiptas į rinką ir optimaliausias tinklo saugumo, atsinaujinančiųjų energijos išteklių integracijos atžvilgiu, kad kartu būtų visapusiškai atsižvelgiama į besikeičiantį energijos pasiūlos ir paklausos pobūdį, įskaitant didesnę labai mažo kiekio gamybos, reagavimo į paklausą technologijų ir didėjančios atsinaujinančiųjų energijos išteklių dalies įsisavinimą; šiuo atžvilgiu pažymi, kad pažangesiems tinklams reikia taikyti bendrus standartus, nes jie – pagrindinis stabilaus energijos tiekimo ir laisvo srauto tarp valstybių užtikrinimo elementas, taigi prisideda prie energetinio saugumo didinimo; be to, atkreipia dėmesį į vaidmenį, kurį pažangesnių energijos tinklų ir naujų kaupimo įrenginių plėtojimas gali atlikti didinant atsinaujinančiųjų energijos išteklių lygį Europos mastu ir užtikrinant, kad tokia infrastruktūra būtų plėtojama kartu su regioniniais atsinaujinančiųjų energijos išteklių centrais;
61. ragina valstybes nares ir Komisiją, taip pat Energijos bendrijos susitariančiąsias šalis ir Energijos bendrijos sekretoriatą skirti visas pastangas vykdant bendrų interesų projektus ir Energijos bendrijai aktualius projektus, siekiant įgyvendinti Europos masto didelės apimties bendrus elektros ir dujų tinklus, kurie padėtų visoje ES tiekti energiją ir dujas iš įvairių šaltinių; mano, kad elektros energijos tinklas turi būti pajėgus nukreipti energiją iš perteklinių zonų į nepritekliaus zonas tam, kad rinka galėtų nedelsdama reaguoti į tiekimo trūkumus, kompensuoti paros ir sezoninius ciklus, integruoti atsinaujinančiuosius išteklius, užtikrinti tiekimo saugumą ir padėti plėtoti Europos energijos rinką; mano, kad reikėtų paspartinti projektų patvirtinimo ir leidimo juos įgyvendinti procesą ir skatinti modernizuoti esamas linijas; taip pat pabrėžia, kad tokios pastangos ypač turi būti skirtos problemoms, kylančioms dėl energetinių salų, spręsti;
62. palankiai vertina savo 2015 m. gruodžio 15 d. rezoliuciją „Siekiant elektros energijos tinklų jungiamųjų linijų pralaidumo 10 proc. tikslinio rodiklio. Europos elektros energijos tinklo atitikties reikalavimams iki 2020 m. užtikrinimas“;
63. pakartoja savo įsipareigojimą pasiekti 10 proc. sujungiamumo tikslą, siekiant užbaigti energijos vidaus rinkos ES kūrimą ir palankiai vertina Europos Vadovų Tarybos pasiūlymą iki 2030 m. pasiekti 15 proc. valstybių narių elektros tinklų sujungimo lygį; pripažįsta, kad svarbu siekti kiekybinio tikslo sujungiamumo srityje, siekiant užtikrinti galimybes naudotis esama nacionaline ir tarpvalstybine infrastruktūra, užtikrinti veiksmingą Europos energijos šaltinių naudojimą ir padidinti tiekimo saugumą;
64. pabrėžia, kad svarbu užtikrinti tvirtą, stabilią ir nuspėjamą reglamentavimo sistemą, kurioje bus sudarytos sąlygos ilgalaikiams įsipareigojimams ir kuri reikalinga siekiant pritraukti naujas investicijas į energetikos infrastruktūrą; ragina Komisiją sutrumpinti pasirengimo laikotarpį, per kurį projektus galima paskelbti bendro intereso projektais; pabrėžia, kad reikia supaprastinti pažangiųjų paskirstymo tinklų diegimą paspartinant leidimo išdavimo procedūras, taip pat tinklo operatoriams teikiant politinę paramą ir pritaikytas reglamentavimo sistemas, kuriomis pripažįstami kintantys investicijų poreikiai ir skatinamos investicijos į IRT ir automatizavimą, kaip ir tradicinių tinklų plėtra;
65. pabrėžia, kad energetikos sąjunga taip pat turėtų prisidėti kuriant „Investicijų į energetiką sąjungą“ ir užtikrinti, kad daugiau kaip 1 trln. EUR investicijų, kurių ateinančiais metais reikės Europos ekonomikai gaivinti, būtų gauta iš privačiojo ir viešojo sektorių investuotojų; pažymi, kad tokia „Investicijų į energetiką sąjunga“ turėtų

suteikti galimybių stambiams investuotojams, taip pat individualiems vartotojams ir privatiems piliečiams; pažymi, kad norint sukurti aplinką, kurioje būtų sudarytos palankesnės sąlygos privačiojo sektoriaus finansavimui ir kuo geresniam jo panaudojimui, svarbiausia užtikrinti investuotojų pasitikėjimą; primygtinai teigia, kad stabilią sistemą galima pasiekti tik taikant tvirtą valdymo sistemą, kuria užtikrinamos vienodos galimybės ir stabilios reglamentavimo sąlygos, taip pat skatinamas pasitikėjimas privačiame sektoriuje;

66. pabrėžia, kad įgyvendinant strateginės infrastruktūros projektus prisidedama prie vidutinės trukmės ir ilgalaikių energetinio saugumo aspektų, visapusiškai laikomasi ES ilgalaikių įsipareigojimų mažinti priklausomybę nuo iškastinio kuro ir ES aplinkosaugos ir kitų atitinkamų teisės aktų;
67. ragina Komisiją ir valstybes nares investicijas į mažesnio masto dujų ir elektros jungiamąsias linijas, kuriomis sujungiami kaimyniniai regionai, vertinti taip pat rimtai, kaip ir investicijas į didesnius bendro intereso projektus; ragina Komisiją ir valstybes nares kuriant šias jungiamąsias linijas glaudžiai bendradarbiauti su regionų valdžios institucijomis;
68. pažymi, kad, siekiant užtikrinti tiekimo saugumą optimaliomis sąnaudomis ir išvengti nereikalingų arba per didelių investicijų į infrastruktūrą ir neatgaunamų sąnaudų, svarbu ES energijos vidaus rinkos lygmeniu integruoti energijos paklausos ir pasiūlos planavimą, pirmenybę teikiant poreikio mažinimui ir decentralizuotiems sprendimams;
69. mano, kad atsižvelgiant į didelius senstančių ir netinkamų paskirstymo tinklų investicijų poreikius ir į tai, kad daugelis atsinaujinančiųjų energijos išteklių sujungti paskirstymo tinklo lygmeniu, Komisija ir valstybės narės turi apsvarstyti iniciatyvas, kuriomis būtų skatinamos skirstymo sistemų operatorių investicijos, įskaitant finansines priemones; primygtinai rekomenduoja valstybėms narėms teikti pirmenybę tokioms investicijoms;
70. ragina Komisiją išaiškinti, kaip ji ketina panaudoti 315 mlrd. EUR Investicijų planą kartu su kitais dabartiniais fondais, kad būtų kuo labiau padidintos ESIF svertinės galimybės ir finansuojama infrastruktūra ir projektai, kurių reikia energetikos sąjungos kūrimui užbaigti;
71. mano, kad didesnis regionų bendradarbiavimas ir politikos koordinavimas yra būtinas žingsnis platesnės ES lygmens energijos rinkos integracijos link; todėl remia regioninius metodus tiek tarp valstybių narių, tiek tarp Energijos bendrijos susitariančiųjų šalių, kad būtų galima užtikrinti energijos tiekimo saugumą, paspartinti rinkos integraciją, įskaitant regioninių centrų, skirtų padidinti rinkos likvidumą, sukūrimą, pirmiausia Vidurio ir Rytų Europos regione; pabrėžia, kad tokiais bendradarbiavimo mechanizmais galima būtų supaprastinti politinį ir energijos rinkos bendradarbiavimą ir bendrų sprendimų dėl investicijų į esminę ES infrastruktūrą regionuose priėmimą; mano, kad galima būtų kartu rengti žinias ir informaciją tokiais klausimais, kaip energijos kaupimo įrenginiai, ir suskystintų gamtinių dujų bei jungiamųjų linijų konkursų procesus; pripažįsta svarbų energijos biržų vaidmenį skatinant likvidžią, skaidrią ir saugią prekybą energija; pabrėžia, kad nuo tarpvalstybinių projektų neatsiejamos galimybės yra ES lygmens sprendimų svertas;
72. remia šalių kandidačių ir būsimų šalių kandidačių energijos sistemų integraciją būsimoje Europos energetikos sąjungoje taikant regioninius metodus;

73. pabrėžia, kad didesniu regionų bendradarbiavimu galima prisidėti prie energetinio saugumo didinimo, pagerinti infrastruktūros planavimą, užtikrinti atsinaujinančiųjų energijos išteklių integravimo sąnaudų ir vartotojų patiriamų sąnaudų mažinimo optimizavimą;
74. pritaria tam, kad Komisija didesniam regionų bendradarbiavimui teikia didelę svarbą; ragina Komisiją iširti ir nustatyti, koks yra optimalus bendradarbiavimo ES elektros energijos ir dujų tinklų (bei rinkų) srityse lygmuo; atkreipia dėmesį į tai, kad kai kada valstybės narės pačios gali geriausiai nustatyti, kas reikalinga jų teritorijose, o kartais ES valdomas bendradarbiavimas yra akivaizdžiai pranašesnis; vis dėlto pažymi, kad tam tikrais atvejais nustatyta, jog vykdant didelio užmojo regionų bendradarbiavimą, susijusį su bendromis problemomis, valstybių narių grupės greičiau pasiekė rezultatų, pvz., Penkiašalio energetikos forumo atveju; pritaria Komisijai, kad dabartiniai regionų susitarimai gali būti pavyzdys visai ES;
75. ragina Komisiją pateikti makroregioninę rinkos bendradarbiavimo valdymo sistemą, kurioje tam tikrą vaidmenį atliktų Europos Parlamentas ir nacionaliniai parlamentai; pažymi, kad šis regioninis valdymas turėtų būti grindžiamas esamais geografiniais ir rinkos subjektais, kad būtų pasiekta geriausia išlaidų optimizacija, t. y.: i) Baltijos energijos rinkos jungčių planu (BEMIP), ii) Pietryčių Europos koordinavimo iniciatyvomis, iii) išplėstu Penkiašaliu forumu, iv) Šiaurės jūros šalių jėginių tinklo jūroje iniciatyva; pabrėžia, kad šioje srityje turėtų būti stiprinamas ACER vaidmuo;
76. ragina Komisiją atlikti išlaidų optimizavimo tyrimus, įvertinant ir kiekybiškai nustatant regioninio bendradarbiavimo naudą minėtuose regionuose; mano, kad remdamosi tokiais tyrimais Komisija ir atitinkamos valstybės narės turėtų kartu parengti ir įgyvendinti šių makroregionų kūrimo projektus;
77. ragina Komisiją skatinti ir remti saugios, konkurencingos ir tvarios energijos požiūriu itin svarbių regionų bendradarbiavimo projektus tarp elektros energijos ir dujų tiekimo tinklų valdytojų, suteikiant galimybę teikti pagalbą vietos energijos, ypač atsinaujinančiosios energijos, gamybos, technologinių pokyčių (pažangieji tinklai, modernūs skaitikliai ir t. t.) ir naujų gamybos būdų bei vartojimo (elektrinės transporto priemonės ir t. t.) srityse;
78. ragina Komisiją skatinti keistis nuomonėmis energetikos projektų srityje Europos teritorijose ir tarp jų (regionų, vietos bendruomenių, miestų ir t. t.), siekiant informuoti ir susieti išrinktuosius atstovus ir piliečius;
79. ragina kurti gerai integruotas ir konkurencingas regionines elektros energijos ir dujų rinkas, kurios padėtų užtikrinti energijos sistemos tinkamumą ir lankstumą ir kurios veiktų visose Sąjungos dalyse; reikalauja, kad Komisija imtųsi ryžtingų ir skaidrių veiksmų prieš bet kokią protekcionistinę ir antikurencinę elgesį ir kliūtis patekti į rinką ir pasitraukti iš jos; pabrėžia, kad svarbu užtikrinti stabilias nacionalines reglamentavimo sistemas, spręsti administracinių kliūčių klausimą ir supaprastinti nacionalines administracines procedūras, taip pat užtikrinti vienodas sąlygas piliečių projektams;
80. atkreipia dėmesį į tai, kad siekiant sėkmingai subalansuoti vidaus rinką, būtinos investicijos ne tik į jungiamąsias linijas, bet ir, be kita ko, į nacionalinius tinklus, iškastinio kuro jėgines su anglies dvideginio surinkimo technologija ir naujas

branduolines elektrines, kaip svarbiausią mažo anglies dioksido kiekio bazinės apkrovos energijos šaltinį, tose valstybėse narėse, kurios nori tai daryti, saugyklas, pvz., SGD terminalus, ir pažangųjį elektros tinklą ir lanksčią gamybą, siekiant susidoroti su padidinta atsinaujinančiosios energijos ir paskirstytąja gamyba;

81. pabrėžia būtinybę sukurti teisinę sistemą, kuria vartotojams būtų suteikiamos galios ir jie taptų aktyviais rinkos veikėjais (investuotojais, gamintojais ir suinteresuotaisiais subjektais), plėtojant dinamiško kainų nustatymo mechanizmus ir atveriant rinkas pasiūlos ir paklausos šaltiniams; pažymi, kad piliečių dalyvavimas, be kita ko, gali būti sustiprintas per: vartotojų finansinį dalyvavimą, energijos kooperatyvus ir labai mažo kiekio gamybą, taip pat saugojimą, savo reikmėms gaminamos energijos vartojimą; energijos tiekimo decentralizavimą; pažangiųjų elektros energijos tinklų, įskaitant pažangiųjų skaitiklių, įrengimą; padidintą konkurenciją mažmeninėse rinkose; visišką skaidrumą ir kainų bei vartotojų pasirinkimo lankstumą;
82. pabrėžia, kad gaminantiems vartotojams, teikiantiems tinklą su saugojimo pajėgumais, turėtų būti skiriamas atlygis, ir kad jie turėtų būtų skatinami vartoti savo pačių pagamintą žaliąją elektros energiją, nepatirdami dėl to nuostolių; atkreipia dėmesį į tai, kad tokiomis iniciatyvomis būtų galima prisidėti prie konkurencingesnės ir gerai veikiančios energijos vidaus rinkos, kuri savo ruožtu galėtų padėti didinti vietos bendruomenių atsparumą, kurti vietos lygmens darbo vietas ir užtikrinti gerovę, mažinti bendras vartotojų sąskaitas už energiją ir padėti spręsti sudėtingas socialines problemas, pvz., energijos nepritekliaus ir pažeidžiamų vartotojų problemas; prašo Komisijos kaupti poveikio vertinimus ir geriausios patirties taikant nacionalinio lygmens kovos su energijos nepriteklumi priemones pavyzdžius, taip pat užtikrinti, kad ta geriausia patirtis būtų centralizuota ir kad ją skatintų paskirtoji Europos institucija; pabrėžia, kad reikia imtis reikiamų priemonių, siekiant užtikrinti tiesiogiai rinkoje dalyvaujančių vartotojų duomenų apsaugą;
83. ragina Komisiją ir valstybes nares įgyvendinant politiką, kuria šalinamos esamos kliūtys ir prisidedama prie rinkos pokyčių skatinimo, sudaryti palankesnes sąlygas toliau plėtoti vietos ir regiono atsinaujinančiuosius energijos išteklius, vietos ir regiono paskirstymo tinklus ir regiono šilumos tinklus; ragina Komisiją pasiūlyti savo reikmėms gaminamos energijos vartojimo gaires siekiant skatinti tokį vartojimą ir ginti vartotojų teises;
84. ragina Komisiją ir valstybes nares taikant į pažeidžiamiausius vartotojus orientuotas atsinaujinančiųjų išteklių energijos rėmimo sistemas skatinti savo reikmėms pagamintos energijos naudojimą ir labai mažos apimties energijos gamybą;
85. ragina Komisiją integruoti vietos veikėjus į ES energetikos politiką ir pateikti pasiūlymą įsteigti decentralizuotus patariamuosius ir pajėgumų kūrimo centrus, kurie parengtų vietos valdžios institucijas vienodai elgtis su energijos tiekėjais ir jas remtų, ir remti vietos energijos gamybos vystymą per kooperatyvus, vietos lygmeniu įsteigtas įmones ir savivaldybių institucijas;
86. pabrėžia būtinybę nustatyti geriausią vietos patirtį ir sudaryti palankias sąlygas ją skleisti Sąjungoje, gerinti vietos priemonių ir ES politikos koordinavimą, spręsti klausimus, susijusius su energetikos projektų vietos pripažinimu; ragina įsteigti „Europos teritorijų forumą“;
87. mano, kad visi ES vartotojai turėtų gauti vienodą naudą iš bendros dujų ir elektros

energijos rinkos; šiuo atžvilgiu pabrėžia, kad dėl nepakankamos rinkos integracijos ir tarpusavio sąsajų susidarę dabartiniai nacionalinių rinkų kainų skirtumai daugiau negali būti toleruojami; primygtinai ragina Komisiją greitai pasiūlyti priemonių, kuriomis būtų galima visoje Sąjungoje pasiekti didesnę kainų konvergenciją ir rinkos integraciją;

88. pabrėžia teigiamą poveikį, kurį rinkos integracija turėjo didmeninėms kainoms ir galiausiai vartotojų kainoms elektros energijos sektoriuje; mano, kad peržiūrint elektros energijos rinkos modelį reikia geriau susieti didmeninę ir mažmeninę rinkas, taip būtų prisidedama prie mažmeninės ir didmeninės rinkų kliūčių šalinimo ir suteikiama galimybė vartotojams pasirinkti energijos tiekėjus;
89. mano, kad peržiūrint mažmenines energijos rinkas reikėtų rimtai apvarstyti papildomas vartotojų apsaugos priemones, pvz., kolektyvinio perėjimo programų skatinimą, reikalavimą į sąskaitas už energiją įtraukti palyginimus su konkurentais, pagrįstus anksčiau suvartotos energijos modeliais, reikalavimą tiekėjams savo klientams automatiškai taikyti naudingiausią tarifą ir užtikrinti ribotą bei lengvai palyginamą standartizuotų tarifų intervalą;
90. ragina Komisiją nustatant reguliuojamų kainų atsisakymo veiksmų planą palikti galimybę reguliuoti ir standartizuoti tarifo struktūrą, jeigu ja siekiama riboti rinką trikdančią monopolinę rentą ar nenumatytą pelną, siekiant apsaugoti pažeidžiamus vartotojus arba padėti palyginti konkuruojančių tiekėjų tarifus;
91. ragina Komisiją stebėti galutinių energijos kainų kitimą Europoje, įskaitant mokesčius, rinkliavas, subsidijas ir bet kokias kitas paslėptas išlaidas, siekiant nustatyti veiksmus, kurie galėtų padėti sumažinti šias kainas;

Energijos vartojimo efektyvumo įtaka paklausos mažinimui

92. primena 2014 m. vasario 5 d., 2014 m. lapkričio 26 d. ir 2015 m. spalio 14 d. priimtas Parlamento rezoliucijas, kuriose raginama nustatyti tris privalomus 2030 m. energetikos ir klimato srities tikslus, ypač 40 proc. energijos vartojimo efektyvumo didinimo tikslą; pabrėžia, kad ES energijos vartojimo efektyvumo tikslas po 2020 m. turėtų būti privalomas ir įgyvendintas nustatant atskirus nacionalinius tikslus; ragina Komisiją parengti įvairius 2030 m. energijos vartojimo efektyvumo scenarijus, įskaitant ir Parlamento nustatyto 40 proc. lygio; primygtinai prašo, kad Taryba, kuri ragino nustatyti bent 27 proc. ES lygmens tikslą, iš naujo peržiūrėtų ir padidintų savo siekį, vadovaudamasi Parlamento patvirtintu tikslu;
93. pažymi, kad plataus užmojo ir pasiekiamas energijos vartojimo efektyvumo pagerinimas, vykdomas nuosekliu, solidariu ir ekonomiškai efektyviu būdu, galėtų padidinti energetinį saugumą, konkurencingumą, skatinti darbo vietų kūrimą ir ekonomikos augimą, padėti išlaikyti nedideles vartojimo išlaidas, taip pat padėti kovoti su energijos nepriteklumi ir pasiekti klimato ir energetikos srities tikslus;
94. ragina Komisiją ir valstybes nares taikyti principą „svarbiausia – energijos vartojimo efektyvumas“; pažymi, kad, Tarptautinės energetikos agentūros teigimu, energijos vartojimo efektyvumas yra „pagrindinis kuras“ ir pelningiausia investicija, nesvarbu, į kokius energijos išteklius būtų investuojama; pabrėžia, kad energijos vartojimo efektyvumo didinimas, ypač pastatų energijos nuostolių mažinimas, turi lemiamą poveikį mažinant energijos importą į ES iš trečiųjų šalių, atsižvelgiant į tai, kad 61 proc.

į Europos Sąjungą importuojamų dujų naudojama pastatuose, daugiausia šildymo reikmėms; atsižvelgdamas į tai, ragina efektyvaus energijos vartojimo ir infrastruktūros projektus laikyti pagrindinėmis investicijomis, kurios yra tiek pat svarbios, kaip ir investicijos į naujus gamybos pajėgumus;

95. pabrėžia, kad padidinus energijos vartojimo efektyvumą mažėja sąskaitos už energiją tiek namų ūkiams, tiek pramonei, ir smarkiai mažėja ES priklausomybė nuo importo iš trečiųjų šalių; pabrėžia, kad įgyvendinant efektyvaus energijos vartojimo priemones iki 2020 m. galima sukurti du milijonus darbo vietų, ypač statybų sektoriuje, kuris sudaro 40 proc. bendros ES energijos paklausos; pabrėžia, kad energijos vartojimo efektyvumo didinimas prisideda diversifikuojant energijos tiekimą;
96. ragina Komisiją nustatyti ir panaikinti likusias energijos vartojimo efektyvumo priemonių įgyvendinimo kliūtis ir sukurti tikrą efektyvaus energijos vartojimo rinką, kad būtų skatinama perduoti geriausią patirtį ir būtų užtikrinamas produktų ir sprendimų prieinamumas visoje ES, siekiant sukurti tikrą energiją efektyviai naudojančių produktų ir paslaugų bendrąją rinką;
97. pabrėžia, kad reikia didinti tiek pastatų renovacijos pobūdį, tiek mastą, taip pat naudoti daugiau atsinaujinančiųjų energijos išteklių šildymo ir vėsinimo srityje teikiant tinkamas energijos paklausos mažinimo pastatas; rekomenduoja ir toliau griežtinti efektyvaus pastatų energijos vartojimo standartus atsižvelgiant į technines inovacijas ir jas skatinant, visų pirma naudoti pastatų informacijos modelius ir statybose naudojamų gaminių gyvavimo ciklo poveikio imitavimą viešųjų pirkimų srityje; be to, rekomenduoja toliau remti energijos beveik nevartojančių pastatų statybą, nes tai yra dar vienas itin svarbus žingsnis siekiant užtikrinti energetinę nepriklausomybę ir saugią energetikos sistemą;
98. pabrėžia, kad aptariant efektyvų energijos vartojimą ES reikėtų pripažinti iki šiol atliktas pramonės investicijas į energijos vartojimo efektyvumo didinimą ir deramai į jas atsižvelgti;
99. mano, jog pramonei reikalingas aiškus signalas iš politikos formuotojų tam, kad būtų vykdomos reikiamos investicijos siekiant įgyvendinti ES energetikos tikslus; todėl pabrėžia, kad reikia nustatyti plataus užmojo tikslus ir reglamentavimo sistemą, kuria būtų skatinamos inovacijos nekuriant nereikalingos administracinės naštos, kad būtų galima kuo geriau skatinti veiksmingą energijos vartojimą nacionaliniu lygmeniu;
100. mano, kad veiksmingo energijos vartojimo tikslas turi būti suderintas su energijos ir klimato tikslais ir turi stiprinti ES ekonomikos konkurencingumą turint mintyje pagrindinius prekybos partnerius;
101. pabrėžia, kad esamų efektyvaus energijos vartojimo teisės aktų, įskaitant Pastatų energinio naudingumo direktyvą ir Energijos vartojimo efektyvumo direktyvą, persvarstymas kartu su tinkamu tokių teisės aktų įgyvendinimu valstybėse narėse yra būtinas siekiant sudaryti palankesnes sąlygas siekti nacionalinių tikslų ir papildyti jau vykdomą nacionalinę politiką, kuri yra suderinta su 2020 m. klimato ir energetikos sistema; ragina Komisiją persvarstyti ES energijos vartojimo efektyvumo srities teisės aktus, kaip nustatyta energetikos sąjungos strateginių metmenų priede;
102. pabrėžia ES energijos vartojimo efektyvumo ženklinimo vaidmenį suteikiant

virtotojams daugiau galimybių ir teikiant jiems tikslią, svarbią ir palyginamą informaciją apie su energija susijusių gaminių suvartojamos energijos vartojimo efektyvumą; pažymi, kad reikia persvarstyti energijos vartojimo efektyvumo ženklinimą, siekiant palengvinti energiją tausojančius vartotojų pasirinkimus ir paskatinti energiją taupančių produktų gamybą;

103. pabrėžia ekologinio projektavimo sėkmę ir tolesnį potencialą energijos vartojimo efektyvumo didinimo ir gaminių suvartojamos energijos srityse, kartu mažinant namų ūkių energijos kainas ir energijos suvartojimą, taip pat šiltnamio efektą sukeliančių dujų kieki; ragina Komisiją imtis papildomų įgyvendinimo priemonių, atsižvelgiant į efektyvesnio išteklių naudojimo darbotvarkę, ir peržiūrėti esamas priemones, kad būtų užtikrintas jų tinkamumas;
104. pripažįsta, kad vietos valdžios institucijos, įmonės ir piliečiai atlieka svarbų vaidmenį užtikrinant energetinę nepriklausomybę, didindami energijos vartojimo efektyvumą šiomis priemonėmis: geriau planuodami miestus; kurdami su energija susijusias interneto ir IRT technologijas; diegdami pažangiuosius tinklus, valdydami energijos paklausą, skatindami bendrą šilumos ir elektros energijos gamybą, diegdami alternatyviųjų degalų infrastruktūrą ir šilumos siurblių įrenginius; vartodami savo reikmėms gaminamą energiją; taip pat kurdami, modernizuodami ir plėsdami centralizuoto šilumos tiekimo ir vėsinimo sistemas; pabrėžia, jog būtina skatinti piliečių iniciatyvas, pvz., kooperatyvų ar bendruomenės atsinaujinančiųjų energijos išteklių projektus, stiprinti piliečių ir energetinių paslaugų bendrovių ryšį, skatinti naudoti aktyvesnius ir tvaresnius keliavimo būdus, kurti ir įgyvendinti pažangiųjų miestų sprendimus, diegti perspektyvią paskirstymo infrastruktūrą siekiant remti ekologišką judumą miestuose, taip pat skatinti atnaujinti ir izoliuoti pastatus, be kita ko, užtikrinant vienodą pastatų izoliaciją; siūlo sujungti visus įvairių lygių valdymo partnerius į veiklos sąsają, į kurią būtų aktyviai įtrauktas merų paktas;
105. mano, kad visiškas prioritetas yra sukurti finansavimo priemonės, įrankius ir novatoriškus modelius, siekiant sutelkti viešuosius fondus ir pritraukti privatų finansavimą vietos, nacionaliniu, regionų ir ES lygmenimis, kad būtų remiamos investicijos į pagrindinius efektyvaus energijos vartojimo sektorius, pvz., pastatų renovaciją, kartu tinkamai atsižvelgiant į ilgalaikių investicijų ypatumus; atsižvelgdamas į tai, atkreipia dėmesį į svarbų Europos rekonstrukcijos ir plėtros banko (ERPB) ir ESIF, kurį valdo Europos investicijų bankas (EIB), vaidmenį ir tvirtina, jog būtina visapusiškai įtraukti nacionalinius lengvatinį finansavimą teikiančius bankus; pripažįsta, kad šias priemones turi papildyti tikslinė techninė pagalba; atkreipia dėmesį į tai, kad būtina užtikrinti efektyvaus energijos vartojimo sistemų ekonominį efektyvumą viešuosiuose pastatuose; ragina Komisiją rengiant pažangiojo išmaniųjų pastatų finansavimo iniciatyvą atsižvelgti į visus šiuos aspektus;
106. mano, kad įvairūs Europos fondai, iš kurių finansuojamas energijos vartojimo efektyvumo didinimas, turėtų būti tikslingiau orientuoti ir daugiau dėmesio skirti pažeidžiamų, mažas pajamas gaunančių vartotojų padėties gerinimui ir spręsti problemas, kurias sukelia skirtingos pastato savininkams ir nuomininkams arba pastato savininkams teikiamos paskatos;
107. ragina Komisiją, pasitarus su atitinkamais pramonės sektoriais ir nacionaliniais, regioniniais ir vietos suinteresuotais subjektais, nustatyti geriausios energijos efektyvumo finansavimo ES ir užsienyje praktikos pavyzdžius ir paskui įtraukti

finansavimą ir inovatyvius finansavimo mechanizmus į EBRD, EIB ir kitus ES fondus;

108. pabrėžia, kad būtina kurti naują energetinę kultūrą, kad būtų pasiekti efektyvaus energijos vartojimo ir klimato kaitos tikslai; ragina valstybes nares didinti jaunesnės kartos informuotumą taikant tinkamas švietimo programas mokykloje, kad būtų kuriama nauja energijos vartotojų elgsena;

Perėjimas prie tvarios ekonomikos

109. primena, kad 2014 m. spalio mėn. Europos Vadovų Tarybos pasiektas susitarimas dėl 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategijos apima įsipareigojimą ES viduje išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį sumažinti bent 40 proc., palyginti su 1990 m. lygiu, tuo pagrindu siekiama plėtoti energetikos sąjungos priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo aspektą; pažymi, kad šis sprendimas yra ir ambicingiausias indėlis į tarptautines klimato derybas tikintis 2015 m. gruodžio mėn. Paryžiuje vyksiančioje Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos (JTBBKKK) šalių konferencijoje (COP 21) priimti privalomą susitarimą klimato klausimu;
110. pabrėžia, kad per COP 21 Paryžiuje būtina pasiekti visa apimančią, plataus užmojo ir teisiškai privalomą susitarimą, kuriame būtų numatytos patikimos garantijos, kad temperatūra nepakils daugiau kaip 2 °C, palyginti su ikipramoninio laikotarpio lygiu, taip pat parengta visuotinė, tvirta ir bendra skaidrumo ir atskaitomybės sistema, kuri apimtų stebėseną, prievolę teikti ataskaitas ir veiksmingą bei efektyvią atitikties užtikrinimo sistemą; mano, kad tarptautinis klimato režimas po 2020 m. turėtų apimti nuostatas, kuriomis būtų sudarytos sąlygos didesniems užmojams, turėtų būti remiamos ekonomiškai efektyvios klimato kaitos poveikio švelninimo pastangos ir suteikiamos galimybės užtikrinti aplinkosauginį naudingumą ir darnų vystymąsi; pabrėžia, kad didžiausi pasaulio teršėjai turi įsipareigoti mažinti išmetamųjų teršalų kiekį; pabrėžia, kad labai svarbų vaidmenį klimato kaitos ir energetikos srityje turės atlikti ES diplomacija;
111. primena, jog pasiekus tikslą, kad temperatūra pasaulyje vidutiniškai nepadidėtų daugiau kaip 2°C, neužtikrinama, kad bus išvengta didelio neigiamo klimato poveikio; pabrėžia, kad būtina iki 2050 m. ar šiek tiek vėliau laipsniškai mažinti pasaulinį išmetamą anglies dioksido kiekį, kad pasaulis galėtų laikytis ekonomiškai efektyvios taršos mažinimo trajektorijos, suderinamos su tikslu, kad temperatūra nepadidėtų daugiau kaip 2°C;
112. mano, kad vystant energetikos sąjungą labai svarbu plėtoti atsinaujinančiuosius energijos išteklius, atsižvelgiant į energijos sąnaudas; pabrėžia, kad ES siekiant užtikrinti energetinį saugumą ir politinę bei ekonominę nepriklausomybę mažinant energijos importo poreikį, ypatingas vaidmuo tenka atsinaujinantiesiems energijos ištekliams; pabrėžia itin svarbų atsinaujinančiųjų energijos išteklių vaidmenį gerinant oro kokybę ir kuriant darbo vietas bei skatinant ekonomikos augimą; mano, kad atsinaujinantieji energijos ištekliai aprūpina saugia, tvaria, konkurencinga ir finansiškai prieinama energija ir atlieka svarbų vaidmenį siekiant Europos lyderystės žaliwoje ekonomikoje ir kuriant naujas pramonės šakas bei technologijas; todėl pabrėžia, kad dabartinis elektros energijos rinkos modelis turėtų būti dinamiškesnis ir lankstesnis, kad būtų galima į rinką integruoti įvairius energijos išteklius; atkreipia dėmesį į tai, kad pastaraisiais metais atsinaujinančiųjų energijos išteklių gamybos sąnaudos labai sumažėjo; pabrėžia, kad siekiant atsinaujinančiųjų energijos išteklių integracijos svarbu plėtoti tarpvalstybinę infrastruktūrą, vykdyti daugiau mokslinių tyrimų, didinti

inovacijas ir vystyti pažangesnius energijos tinklus, rasti naujus energijos saugojimo sprendimus ir plėtoti lanksčias gamybos technologijas;

113. palankiai vertina Komisijos įsipareigojimą padaryti Europos Sąjungą pasaulio atsinaujinančiųjų energijos išteklių srities lydere; primygtinai ragina Komisiją tuo tikslu parengti įvykdomą ir įgyvendinamą strategiją; ragina valstybes nares ir Komisiją, siekiant padidinti investuotojų pasitikėjimą ir prisidėti prie ekonomiškai efektyvaus atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimo visuose ES regionuose, užtikrinti atsinaujinančiųjų energijos išteklių reglamentavimo sistemos skaidrumą, nuoseklumą, stabilumą ir tęstinumą ir vengti atgaline data keisti ekonomines investavimo sąlygas; pabrėžia, kad, siekiant išvengti galimų rinkos iškreipimų ir užtikrinti veiksmingą paramą atsinaujinantiesiems energijos ištekliams, reikia geriau koordinuoti paramos sistemas atsižvelgiant į Europos Komisijos gaires dėl atsinaujinančiosios energijos rėmimo sistemų projektavimo; pabrėžia, kad tinkamos rinkos sąlygos investuoti į energijos vartojimo efektyvumą, atsinaujinančiuosius energijos išteklius ir pažangiąją infrastruktūrą yra labai svarbios siekiant sumažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį; pabrėžia, kad energetikos sąjunga turėtų optimizuoti rinka pagrįstas ES energijos išteklių skatinimo priemones – jomis būtų užtikrinama, kad energetinis perėjimas vyktų kuo ekonomiškiau ir ekologiškiau;
114. pabrėžia, kad siekdama pertvarkyti mūsų energetikos sistemas ES privalo užtikrinti vienodas vidaus sąlygas, susijusias su nacionaline subsidijų ir valstybės pagalbos tvarka, kad jomis nebūtų nesąžiningai įtvirtinamas tam tikrų technologijų ir veiklos vykdytojų dominavimas rinkoje; atsižvelgdamas į tai, palankiai vertina 2014 m. spalio 10 d. Komisijos ataskaitą dėl subsidijų ir ES energijos išlaidų ir ragina Komisiją kasmet ją atnaujinti, kad būtų geriau nustatyta, kuriems sektoriams ir sritims reikia papildomų lėšų, o kurie dėl subsidijų patiria rinkos iškreipimus;
115. pabrėžia, kad turi būti nutrauktos aplinkai žalingos subsidijos, kurias reikia skubiai įvardyti ir laipsniškai panaikinti, nes šios subsidijos yra ribotų viešojo sektoriaus lėšų švaistymas – šios lėšos pirmiausia naudojamos taršiai veiklai, o paskui – valymui remti;
116. pabrėžia, kad perėjimas prie konkurencingos ir tvarios mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos suteikia didelių galimybių kurti naujas darbo vietas, diegti inovacijas, skatinti ekonomikos augimą ir mažinti sąskaitas už energiją komerciniams subjektams ir namų ūkiams; tačiau pripažįsta, kad šios galimybės gali būti įgyvendintos tik glaudžiai bendradarbiaujant Komisijai, valstybėms narėms, vietos ir regioninės valdžios institucijoms, piliečiams ir pramonei ir kad šis bendradarbiavimas padėtų parengti veiksmingiausias paskatas ir reglamentavimo sistemas; pabrėžia, kad tinkamai valdomas priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimas neturėtų lemti didesnių energijos sąnaudų, energijos nepritekliaus, Europos ekonomikos pramonės pasitraukimo ar nedarbo didėjimo; todėl pabrėžia, kad būtina aktyviai įtraukti socialinius partnerius, siekiant spręsti perėjimo prie tvarios energetikos sąjungos socialinio poveikio klausimą; pabrėžia, kad Europos Sąjungai reikia ES mastu suderintų, bet kartu rinka grindžiamų ir technologiniu požiūriu neutralių politikos priemonių, kuriomis būtų atsižvelgiama į visus susijusius teisės aktus ir atitinkamus ES tikslus, o šie tikslai būtų įgyvendinami mažiausiomis sąnaudomis visuomenei;
117. primena, kad fotovoltinės energijos pramonei turi būti skiriamas didelis dėmesys Europos pramonės politikoje, kad būtų tenkinami augančios pasaulinės rinkos poreikiai tokiais aplinkybėmis, kai didžioji fotovoltinių elementų ir modulių dalis šiuo metu

gaminama už Europos Sąjungos ribų, daugiausia Kinijoje; pabrėžia, kad ES turi visapusiškai dalyvauti šiame naujame investicijų cikle, kad galėtų ir toliau pirmauti mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros, mašinų gamybos sektoriuose, taip pat kai kuriuose kituose segmentuose, pvz., inverterių ir sistemų balansavimo, ir vėl pradėti pirmauti įrangos (elementų ir modulių) gamybos srityje; mano, kad ES turėtų užsibrėžti tikslą iki 2020 m. bent 20 proc. savo rinkos poreikių patenkinti ES viduje pagamintais elementais ir moduliais;

118. pripažįsta atsinaujinančiosios energijos didinimo šildymo rinkoje, ypač pastatuose, naudą; pabrėžia didesnę šiluminių ir kaupimo infrastruktūrų lankstumą sudarant palankias sąlygas kintamiems atsinaujinantiesiems energijos ištekliams integruoti išsaugant energiją šilumos pavidalu; pakartoja, kad energetinį saugumą galima padidinti plėtojant centralizuoto šildymo ar šaldymo tinklus, kurie yra puiki priemonė dideliu mastu integruoti tvarią šilumą miestuose, kad miestams būtų įmanoma vienu metu tiekti šilumą iš įvairių išteklių ir kad jie nebūtų priklausomi nuo vieno išteklius;
119. ragina Europos Komisiją užtikrinti, kad valstybės narės nustatytų būtinuosius atsinaujinančiųjų išteklių energijos naujiems ir atnaujintiems pastatams standartus ir kad atsinaujinančiųjų išteklių energijos projektams būtų taikomos greitos administracinės ir įjungimo į tinklą procedūros, ypač įgyvendinant Direktyvos 2009/28/EB 13 straipsnio 4 dalį, 13 straipsnio 1 dalies f punktą ir Direktyvos 2009/72/EB 7 straipsnio 3 dalį; ragina Komisiją, kai ji persvarsto galiojančius atitinkamus teisės aktus, padidinti pastatų, kuriuose būtų įrengtos atsinaujinančiųjų išteklių energijos sistemos, skaičių, reikalauti taikyti vieno langelio principu pagrįstas administracines procedūras nedidelio masto atsinaujinančiųjų išteklių energijos projektams ir paprastas pranešimo apie atsinaujinančiųjų išteklių energijos gamybos įrenginius, kurių visą pagamintą energiją suvartoja pats gamintojas, procedūras, taip pat sukurti novatorišką įjungimo į tinklą taisyklių ir prekybos tinklo paslaugomis paskirstymo tinklo lygmeniu sistemą;
120. ragina Komisiją priimti ES šilumos ir šaldymo strategiją, kurioje būtų nustatyti visi veiksmai ir sinergija, reikalingi gyvenamojo būsto, komerciniame ir pramonės sektoriuose, kad būtų mažinama ši priklausomybė ir kartu prisidedama prie ES energetikos ir klimato tikslų taupant energiją, stiprinant Europos ekonomikos konkurencingumą, skatinant augimą ir darbo vietų kūrimą ir skatinant sistemų inovacijas; pabrėžia, kad įgyvendinant šią šilumos ir šaldymo strategiją turėtų būti sprendžiami visų penkių energijos sąjungos aspektų tikslai;
121. pabrėžia, kad hidroenergija yra vienas iš svarbių, vietinių, atsinaujinančiųjų ir saugių energijos išteklių, ją naudojant pagaminama 11 proc. visos ES elektros; pabrėžia, kad dėl šios priežasties hidroenergija ir toliau atliks svarbų vaidmenį elektros gamybos ir kaupimo srityje, taip pat padės mažinti ES ekonomikos priklausomybę nuo iškastinio kuro ir ES priklausomybę nuo išorės energijos šaltinių;
122. ragina ypatingą dėmesį skirti atsinaujinantiesiems jūrų ištekliams, kaip numatyta Komisijos komunikate dėl mėlynosios ekonomikos, nes tai daug galimybių teikianti pramonės šaka, tačiau ji yra mažiau išplėtotą negu kiti atsinaujinančiųjų energijos išteklių sektoriai;
123. pažymi, kad integruojant vis didesnę ES viduje gaminamų biudujų dalį būtų galima konstruktyviai prisidėti prie energetinio saugumo; šiuo klausimu pabrėžia, kad tuo tikslu reikia išlaikyti esamą dujų infrastruktūrą;

124. pažymi, kad naudojant iš tvarios miškininkystės gaunamą biomasę būtų prisidedama siekiant 2030 m. programoje numatytų klimato ir energetikos tikslų;
125. pažymi, kad dabartinė ES biodegalų politika plačiai kritikuojama dėl to, kad neatsižvelgiama į šiltnamio efektą sukeliančias dujas, susijusias su netiesioginiu žemės naudojimo paskirties keitimu, kurį gali lemti tai, kad esama žemės ūkio gamyba perkeliama į nenaudojamą žemę tiek ES, tiek už jos ribų;
126. mano, kad darnus požiūris siekiant ES energetinio saugumo tikslų neturėtų apimti daugiau nei žemėje išaugintų biodegalų vartojimą ir kad geriau yra didinti transporto priemonių energijos vartojimo efektyvumą, mažinti transporto paklausą, intensyvių gyvulių auginimą, didinti iš atliekų ir liekanų išgaunamų biodegalų vartojimą, nes dėl to papildomai nesikeičia žemės naudojimo paskirtis;
127. tikisi, kad bus įgyvendinta projektų ir vykdomos investicijos (ir primygtinai ragina juos remti), pagal kuriuos iš atliekų gaunamu anglies dioksidu naudojama kaip priemone pagaminti mažo anglies dioksido kiekio cheminių medžiagų ir pažangiųjų biodegalų (t. y. naudojant mikrobus, kurie auga didelio anglies dioksido kiekio atliekų dujose, ir paverčiant jas degalais ir cheminėmis medžiagomis, kuriais pakeičiami gautieji iš iškastinių išteklių (arba pirmosios kartos biodegalų), taip sumažinant iš pramonės procesų, kaip antai plieno gamybos, susidarančių išmetalų ir teršalų kiekį;
128. pabrėžia tai, kad tikroje žiedinėje ekonomikoje atliekos turi būti grąžintos į ekonomiką kaip žaliava, siekiant kuo ilgiau išlaikyti gaminio pridėtinę vertę, todėl pirmenybė pirmiausia turi būti teikiama paruošimui pakartotinai naudoti ir perdirbti, o ne deginimui; atkreipia dėmesį į tai, kad daugelis valstybių narių jau turi perteklinių deginimo įrenginių pajėgumų; pabrėžia, kad reikia geriau planuoti ir dalytis informacija bei užkirsti kelią susaistymo poveikiams; primygtinai ragina Komisiją atsižvelgti į energetikos sąjungos ir žiedinės ekonomikos sąsają;
129. primena, kad Europos pramonė ir MVĮ yra labai svarbios ES ekonomikai, ir pripažįsta, kad Europos pramonės konkurencingumui ir MVĮ būtų labai naudingos mažesnės energijos sąnaudos;
130. pabrėžia, kad inovacijos ir modernizacija pereinant prie energiją ir išteklius efektyviau naudojančių pramonės procesų padeda stiprinti ES pramonės konkurencingumą; atkreipia dėmesį į inovacijas atsinaujinančiosios energijos šildymo technologijų srityje, kurios galėtų sumažinti importo apimtis ir sąnaudas, pagerinti sistemų našumą, siekiant patenkinti pramonės sektorių aukštos temperatūros šilumos poreikius; pabrėžia, kad siekiant vykdyti svarbų ES pastatų fondo renovacijos ir modernizacijos uždavinį sukuriama rinką gerų eksploatacinių savybių turinčioms statybinėms medžiagoms, prietaisams ir įrangai, taigi ir didelę galimybę Europos pastatų sektoriaus gamintojams ir montuotojams diegti inovacijas ir kurti darbo vietas, kurių negalima perkelti;
131. pažymi, kad 2030 m. klimato ir energetikos srities tikslų įgyvendinimas turėtų būti įtrauktas į valstybių narių pramonės politiką, atsižvelgiant į poreikį vykdyti reindustrializaciją; laikosi nuomonės, kad ES reguliavimo sistema ir ES klimato ir energetikos politikos tikslai turėtų tarpusavyje derėti ir pasiūlyti lankstesnę, labiau į rinką orientuotą požiūrį, siekiant užtikrinti atsparią energetikos sąjungą, įtraukti 2030 m. politinius klimato ir reindustrializacijos tikslus, kurie papildytų valstybių narių pramonės politiką;

132. pabrėžia, kad veiksmingai naudojantis moksliniais tyrimais ir technologinėmis naujovėmis stiprinama Europos pramonės lyderystė, konkurencinis pranašumas ir Europos verslo bei pramonės komercinės perspektyvos, taip pat kuriamos darbo vietos ir yra lengviau siekti pagrindinių ES energetikos ir klimato politikos tikslų, įskaitant: energijos poreikio mažinimą, tiekimo saugumą, konkurencingumą ir tvarų energijos gamybos, paskirstymo, transportavimo ir vartojimo vystymą, kovą su energijos nepriteklumi, ES tikslus, susijusius su išmetamu šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekiu, atsinaujinančiais energijos ištekliais ir energijos vartojimo efektyvumu ir kuo geresnį Europos energijos išteklių panaudojimą;
133. ragina Komisiją apsaugoti daug energijos naudojančių pramonės šakų konkurencingumą ir užtikrinti ilgalaikį pramonės investicijų, kurios turi atspindėti Komisijos siekį iki 2020 m. padidinti pramonės įnašą BVP iki 20 proc. planavimo saugumą;
134. pabrėžia svarbų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos (ATLPS) vaidmenį kaip ekonomiškai veiksmingą rinkos priemonę mažinti Europos energetikos sistemos priklausomybę nuo iškastinio kuro ir siekti 2030 m. ir vėlesnio ES teršalų išmetimo mažinimo tikslo; mano, kad, be rinkos stabilumo rezervo (RSR), reikėtų atlikti struktūrinę apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos reformą po 2020 m., atsižvelgiant į 2030 m. nustatytą CO₂ mažinimo tikslą, ir kol nesiimama panašių pastangų kitose stipriausios ekonomikos šalyse, taip pat įgyvendinti apčiuopiamas ir ES lygmeniu labiau suderintas priemones dėl anglies dioksido nutekėjimo;
135. ragina Komisiją toliau nagrinėti netiesioginių su anglies dioksidu susijusių išlaidų ir jų poveikio (bei dalies) elektros kainoms valstybėse narėse klausimą;
136. pabrėžia, kad ATLPS pajamos visų pirma turėtų būti panaudotos siekiant paremti mažo anglies dioksido kiekio inovacijas, energijos vartojimo efektyvumą ir kitas CO₂ kiekio mažinimo priemones;
137. pripažįsta, kad Europos energetika ir veiksmingos technologijos, pvz., bendra šilumos ir elektros energijos gamyba, iš esmės prisidėtų prie ES energetinio saugumo ir padėtų pasiekti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų mažinimo tikslus; todėl mano, kad energetikos sąjungoje turėtų atsispindėti valstybių narių teisė naudoti bet kokius saugius ir tvarius mažaanglius energijos šaltinius, kuriais jos disponuoja;
138. pripažįsta, kad energijos rūšių derinio nustatymas visų pirma priklauso valstybių narių kompetencijai, tačiau supranta visuomenės susirūpinimą dėl hidraulinio ardymo ir galimo šios technologijos poveikio klimatui, aplinkai ir visuomenės sveikatai, taip pat siekiant ilgalaikio ES anglies dioksido kiekio mažinimo tikslo; be to, pripažįsta, kad ribotos netradicinių rūšių kuro galimybės padedant tenkinti būsimus ES energijos poreikius, taip pat didelės investicijos ir eksploatavimo išlaidos bei dabartinės žemos pasaulinės naftos kainos verčia abejoti, ar hidraulinis ardymas yra perspektyvi technologija Europos Sąjungoje; mano, kad į visuomenės susirūpinimą būtina tinkamai atsižvelgti ir kad bet kokia hidraulinio ardymo veikla turėtų atitikti aukščiausius klimato, aplinkos apsaugos ir visuomenės sveikatos standartus; ragina tas valstybes nares, kurios ketina vykdyti hidraulinio ardymo veiklą, laikytis 2014 m. Komisijos rekomendacijos dėl angliavandenilių (pvz., skalūnų dujų) žvalgybos ir gavybos didžiatūrio hidraulinio ardymo metodu būtinųjų principų;

139. ragina Komisiją ir valstybes nares aktyviai siekti nutraukti pasenusių, taršiausių ir nesaugių jėgainių eksploataciją, taip pat siekiant sumažinti perteklinius rinkos pajėgumus;
140. ragina Komisiją gerinti anglies dioksido surinkimo ir saugojimo technologijų diegimo sąlygas; mano, kad anglies dioksido surinkimas ir saugojimas galėtų padėti pereiti prie mažo anglies dioksido kiekio technologijų energijos rinkos ir kad jis galėtų atlikti svarbų vaidmenį suderinant skirtingus energetikos sąjungos tikslus – įtvirtinti įvairų, saugų energijos tiekimą, kartu tiek, kiek reikia, sumažinant išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, kad tai atitiktų ES 2050 m. veiksmų plano tikslus;
141. mano, kad tokios priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo technologijos, kaip anglies dioksido surinkimo ir saugojimo (CCS) ir anglies dioksido surinkimo ir panaudojimo (CCU), turi būti toliau plėtojamos ir tobulinamos aktyviai vykdant mokslinius tyrimus ir diegiant inovacijas, taip siekiant užtikrinti, kad šiomis technologijomis būtų galima mažinti ar netgi panaikinti iškastinio kuro, kuris šiuo metu vis dar sudaro daugiau kaip 40 proc. ES energijos gamybos ir veikiausiai bus svarbus energijos išteklius ateityje, aplinkosauginį pėdsaką;
142. ragina Komisiją įsteigti NER400 inovacijų fondą, iš kurio būtų remiami demonstraciniai mažo anglies dioksido kiekio projektai ir kuris veiktų pagal NER300 CCS ir atsinaujinančiųjų energijos išteklių programą, tačiau būtų taikomas ir mažo anglies dioksido kiekio inovacijoms pramonės sektoriuose;
143. pažymi, kad 2014 m. branduolinė energija sudarė 27 proc. ES elektros energijos rūšių derinio ir daugiau kaip pusę visos ES mažaanglių šaltinių energijos, o 130 iš 132 ES branduolinių elektrinių iki 2050 m. planuojama uždaryti, paliekant didelę mažaanglių šaltinių ir bazinės apkrovos energijos spragą ES elektros energijos rūšių derinyje; pripažįsta, kad nors kai kurios valstybės narės nusprendė branduolinės energijos atsisakyti, kitos, siekdamos nacionalinių ir ES energetikos ir klimato tikslų, planuoja naujus branduolinės energijos objektus, ir ragina Europos Komisiją užtikrinti, kad ES, laikydamosi vidaus rinkos ir konkurencijos taisyklių, sudarytų geras sąlygas valstybėms narėms, norinčioms siekti naujų branduolinės energetikos tikslų;
144. pažymi, kad branduolinė energija yra vienas iš svarbiausių įnašų į Europos energetikos sistemą, nes ją gaminant išmetama mažiau CO₂, o kartu mažinama priklausomybė nuo importo, užtikrinant stabilią elektros energijos gamybą, kuria galima aptarnauti vidaus rinką ir sukurti stabilų pagrindą energetikos sistemai, o į šią sistemą galima laipsniškai įtraukti atsinaujinančiuosius energijos išteklius;
145. ragina laipsniškai branduolinės energijos atsisakančias valstybes nares užtikrinti, kad ji būtų pakeista tokia energijos gamyba, kuria būtų atitinkamai užtikrintas toks pat tiekimas ir padedama stabilizuoti bendrą gamybos ir paskirstymo sistemą;
146. mano, kad nors pačios valstybės narės turi nustatyti savo energijos rūšių derinį, ir nors kiekviena valstybė narė nepriklausomai sprendžia, kaip sumažinti ekonomikos priklausomybę nuo iškastinio kuro, ES lygmens politikos ir technologijų vystymo koordinavimas yra būtinas siekiant įgyvendinti Europos ir valstybių narių klimato ir energetikos srities tikslus; pripažįsta, kad tam tikrose srityse ES lygmens politika yra veiksmingiausia ir kad kitose srityse itin svarbus glaudus valstybių narių bendradarbiavimas ir veiksmų koordinavimas; pripažįsta, kad siekiant užtikrinti tokį

koordinavimą reikalingas tvirtas ir patikimas valdymo procesas;

147. ragina Komisiją pateikti pasiūlymus įkurti Modernizavimo fondą, kuris būtų valdomas pagal griežtus kriterijus ir gaires, užtikrinančius, kad finansavimas būtų tikslingai skiriamas tik energijos sektoriaus modernizavimo projektams, kurie būtų atrenkami vadovaujantis technologiškai neutraliu požiūriu ir pagal tai, ar jie akivaizdžiai suderinti su ES 2030 m. nustatytais šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo tikslais;
148. pabrėžia, kad rengiant minėtus modernizavimo fondui skirtus kriterijus ir gaires turėtų būti įtraukiamas EIB;
149. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad kuriant energetikos sąjungą būtų užtikrinta aplinkos ir klimato apsauga, geresnė oro kokybė, mažesnė priklausomybė nuo išorės tiekėjų, biologinė įvairovė, užimtumas ir Europos pramonės konkurencingumas, grindžiamas technologinėmis inovacijomis ir lyderyste;
150. pabrėžia, kad energija turi būti finansiškai prieinama visiems ES piliečiams; mano, kad, vengiant nereikalingo vartojimo, didinant efektyvumą, stiprinant jungtis, didinant rinkos integraciją ir investuojant į tvarią energiją, ypač pastatuose, daugelis namų ūkių galėtų vienodomis sąlygomis patekti į bendrą, tvarią, konkurencingą ir saugią energijos rinką ir išvengti energijos nepritekliaus, su kuriuo 2012 m. susidūrė vienas iš keturių ES piliečių; ragina Komisiją pateikti komunikatą dėl energijos nepritekliaus Europoje ir drauge kovos su juo veiksmų planą, kuriame būtų pateikiama energijos nepritekliaus apibrėžtis ir rodikliai;

Efektyviai energijų vartojančio, nuo iškastinio kuro nepriklausomo transporto sektoriaus link

151. yra apskaičiuota, kad transportui tenka daugiau kaip 30 proc. galutinio energijos suvartojimo Europoje, o 94 proc. transporto vartoja naftos produktus; todėl mano, kad švaresnė energijos sistema, aiškiai susijusi su transporto sektoriaus priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimu, turėtų būti atsparios energetikos sąjungos pagrindų strategijos, kurioje nustatyta ateities klimato kaitos politika, esmė; pabrėžia, kad itin svarbu kartu taikyti priemones, skirtas energijos efektyvumui ir atsinaujinančiųjų šaltinių energijai remti, taip pat novatoriškoms energetikos technologijoms vystyti, siekiant užtikrinti aplinkosauginiu požiūriu tvarų energijos rūšių derinį Europos transporto sistemoje; mano, kad reikėtų skatinti įvairių atsinaujinančių šaltinių energijos, įskaitant suskystintų gamtinių dujų, naudojimą sunkiasvorėse krovininėse transporto priemonėse ir jūrų sektoriuje; ragina Komisiją pateikti pasiūlymų dėl aplinkai kenkiančių mokesčių subsidijų panaikinimo, kai tinkama; skatina teikti paramą moksliniams tyrimams ir inovacijoms, kuriais siekiama rasti technologiniu požiūriu geresnių judumo sprendimų ir sprendimų pagalbinių technologijų bei strategijų srityje;
152. atkreipia dėmesį į tai, kad iškastinio kuro mažinimas transporto sektoriuje reiškia, jog bus integruotos visų politikos sektorių priemonės energetikos, transporto, prekybos ir mokslinių tyrimų bei inovacijų srityse; pabrėžia, kad labai svarbu visose valstybėse narėse taikyti suderintą požiūrį siekiant užkirsti kelią susiskaidymui nacionaliniu pagrindu ir pabrėžia, kad reikia nustatyti standartus ir sąveikos reikalavimus, kurie Europos verslininkams sudarytų galimybę pasinaudoti rinkos galimybėmis;
153. pažymi, kad geresnių transporto priemonių charakteristikų standartai ir kuro vartojimo

efektyvumas yra labai svarbūs mažinant ES priklausomybę nuo naftos ir mažinant šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, todėl ragina pramonę, valstybes nares ir Komisiją tęsti veiksmus šioje srityje ir juos paspartinti, užtikrinant, kad atsižvelgiant į neseniai įvykusius skandalus, išmetamų dujų kiekio matavimai būtų ne tik tikslūs, bet ir atspindėtų tikrąsias vairavimo sąlygas; prašo Komisijos persvarstyti automobilių ir furgonų išmetamo CO₂ kiekio standartus, taikytinus po 2020 m.; tačiau pažymi, kad ilgalaikis transporto išmetamų teršalų kiekio mažinimo ir energijos poreikio mažinimo bei tiekimo įvairinimo sprendimas yra alternatyvieji degalai, ypač elektrifikacija naudojant atsinaujinančiųjų išteklių elektros energiją ir remiant tvaresnių rūšių transportą;

154. pritaria išsamiam kelių transporto dokumentų rinkiniui, kuriuo skatinama veiksmingesnė infrastruktūros kainodara ir pažangiųjų sąveikių transporto sistemų diegimas; pabrėžia, kad energijos vartojimo efektyvumą galima padidinti remiant pažangiųjų transporto sistemų skaitmeninimą ir naudojimą, taip pat plėtojant naujoviškas transporto paslaugas; ragina parengti perspektyvią mokslinių tyrimų ir inovacijų strategiją transporto sektoriuje; remia tvarių miesto ir kaimo judumo planų, kuriais siekiama mažinti transporto taršą, spūstis, triukšmą ir kelių eismo nelaimių skaičių, rengimą; šiais planais turėtų būti siekiama panaikinti neįgaliems naudotojams taikomas nevienodas sąlygas ir kainas;
155. palankiai vertina perėjimą prie efektyviausiai energiją vartojančių transporto rūšių, tokių kaip geležinkeliai, trumpųjų nuotolių laivyba, vidaus vandenų navigacijos ir jūrų transportas, padarant tas rūšis ekonomiškesnes ir kartu sumažinant išmetamo CO₂ kiekį; šiomis aplinkybėmis pabrėžia įvairiarūšio transporto svarbą;
156. ragina Komisiją pateikti išsamią kelių transporto strategiją, kuri būtų transporto sektoriaus priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo dalis, ir remti vis didesnes pastangas plėtojant ir diegiant elektra varomas transporto priemones keliuose;
157. atkreipia dėmesį į tai, kad dėl elektromobilių naudojimo atsiradusi didelė našta teks elektros gamybai ir ragina atlikti vertinimą siekiant nustatyti, ar dabartiniai gamybos pajėgumai pakankami;
158. ragina Komisiją persvarstyti lengvųjų automobilių degalų sąnaudų ir CO₂ ženklinimo sistemą, siekiant užtikrinti, kad vartotojams būtų suteikta tikslesnė, aktualesnė ir palyginama informacija apie CO₂ išmetamuosius teršalus ir degalų sąnaudas, kad vartotojai būtų skatinami rinktis tokius automobilius, kurie labiausiai taupo energiją, ir kartu skatinti gamintojus padidinti savo transporto priemonių energijos vartojimo efektyvumą ir energetinį saugumą;
159. ragina Komisiją greičiau pradėti taikyti peržiūrėtą bandymų ciklą, siekiant užtikrinti, kad iš CO₂ ir kitų transporto priemonių išmetamųjų teršalų kiekis atspindėtų išmetamųjų teršalų kiekį realiomis vairavimo sąlygomis;
160. ragina Komisiją greičiau integruoti pažangias technologijas į novatoriškus geležinkelius pateikiant perėjimo prie geležinkelių iniciatyvą, nes ji gali būti labai svarbi užtikrinant švarų viešąjį transportą;
161. primena, kad tarptautinei laivybai vis dar netaikomi privalomi įsipareigojimai sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, nors jos apimtys sparčiai auga; ragina Komisiją

pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo tikslų tarptautinės laivybos srityje, nebent iki 2016 m. pabaigos Tarptautinėje jūrų organizacijoje (TJO) būtų susitarta dėl privalomų priemonių;

162. pabrėžia, kad reikia labiau koordinuoti transporto, šildymo ir vėsinimo bei elektros energijos priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo strategijas; ragina Komisiją pateikti holistinius planus, kaip mažinti transporto ir šildymo bei vėsinimo sektorių išmetamą CO₂ kiekį, atsižvelgiant, be kita ko, į tai, kad tais atvejais, kai esama daug iš kintančiųjų nekaupiamųjų atsinaujinančiųjų išteklių pagamintos švarios ir pigios elektros energijos, ją būtų galima naudoti elektrinėms transporto priemonėms įkrauti ir šildymo bei vėsinimo prietaisams;
163. ragina suteikti pirmenybę ESIF paramai transporto projektams, kuriais būtų sudaryta galimybė pereiti prie technologijų, kuriomis būtų užtikrinama švari ir tvari transporto sistema; pabrėžia, kad kitomis ES lygmens finansinės paramos priemonėmis pirmenybė turėtų būti skiriama investicijoms į įvairiarūšio transporto, geležinkelio, jūrų ir vidaus vandenų transporto infrastruktūrą;
164. ragina Komisiją rengiant savo tvaraus turizmo sertifikavimo kriterijų sistemą įtraukti atsinaujinančiosios energijos naudojimo kriterijų ir išmetamo CO₂ kiekio mažinimo kriterijų, kuris atitiktų ES tikslus;

Moksliniai tyrimai, inovacijos ir konkurencingumas

165. ragina Komisiją dėti daugiau pastangų mokslinių tyrimų srityje, siekiant geriau panaudoti Europos energijos išteklius ir sumažinti jų poveikį aplinkai, siekiant užtikrinti tvarų ekonomikos augimą, darbo vietų kūrimą, pramonės konkurencingumą ir ypač įgyvendinti ilgalaikius ES klimato ir energetikos srities tikslus;
166. atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad būtina išsamiai išnaudoti visas ES finansavimo galimybes, siekiant paskatinti saugias ir tvarias mažaa anglės energijos technologijas, energijos vartojimo efektyvumą, atsinaujinančiuosius energijos išteklius, pažangųjį elektros energijos tinklą, decentralizuotą gamybą, lanksčią energijos gamybą, elektros energijos kaupimą ir transporto sistemos elektrifikavimą; ragina Komisiją suaktyvinti mokslinių tyrimų pastangas ir įdiegti šias technologijas, siekiant įgyvendinti 2020 m., 2030 m. ir ilgesnio laikotarpio tikslus, pagerinti energetinį saugumą ir sudaryti sąlygas ekonomikai atsigauti; tikisi, kad laikotarpio viduryje persvarstant mokslinių tyrimų programą „Horizontas 2020“ į šiuos prioritetus bus atsižvelgta; primena, kad programos „Horizontas 2020“ energijos uždavinys yra parengtas siekiant paremti perėjimą prie patikimos, tvarios ir konkurencingos energijos sistemos, kurios pagrindiniai prioritetai – energijos vartojimo efektyvumas, mažo anglies dioksido kiekio technologijos ir pažangieji miestai ir bendruomenės; primena, kad bent 85 proc. energijos uždaviniui skirtų programos „Horizontas 2020“ biudžeto lėšų turi būti išleidžiama neiškastinio kuro sritims, kuriose bent 15 proc. bendro energijos uždaviniui skirto biudžeto turi būti išleidžiama atsinaujinančiųjų energijos išteklių ir energijos vartojimo efektyvumo technologijų diegimo rinkoje veiklai;
167. mano, kad didesnės pastangos sukurti tokias technologijas ilguoju laikotarpiu galėtų turėti poveikį ekonomiškai veiksmingam priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimui, energijos gamybos sąnaudų ir energijos paklausos mažinimui ir taip

sustiprintų pramonės šakų konkurencingumą;

168. atkreipia dėmesį į Europos technologinę lyderystę svarbiuose sektoriuose, pvz., vėjo turbinų, elektros kabelių, tinklų kūrimo ir paslaugų, miesto transporto sistemų; apgailestauja, kad šiai lyderystei kyla pavojus, ir ragina Komisiją skubiai imtis veiksmų jai išlaikyti;
169. primygtinai ragina Komisiją parengti iniciatyvą dėl ES visuotinės technologijų ir inovacijų lyderystės atsinaujinančiosios energijos ir mažo anglies dioksido kiekio technologijų srityje, įskaitant bangų energiją, slankiąsias saulės energijos technologijas ir iš dumблиų išgautus biodegalus, ir paskatinti viešojo ir privačiojo sektorių mokslinius tyrimus, technologinę plėtrą ir inovacijas šiose srityse;
170. ragina valstybes nares ir Komisiją siekti geresnės nacionalinių ir Europos mokslinių tyrimų programų sąveikos ir koordinavimo, pirmiausia energetikos, transporto, IRT ir statybų srityse, siekiant užtikrinti, kad pirmenybė būtų teikiama tokiems bendriems uždaviniams, kaip energijos vartojimo efektyvumo didinimas atsižvelgiant ne vien tik į šildymo, bet ir vėsinimo sektorių, skatinant nedidelio masto atsinaujinančiuosius energijos išteklius, mažinant išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, plėtojant naujus atsinaujinančiuosius energijos išteklius ir didinant naujų technologijų skverbtį į rinką;
171. pabrėžia pridėtinę IRT integravimo į energetikos sistemą vertę ir ragina Komisiją nustatyti perdavimo sistemos lygmeniu pažangiesiems tinklams taikytinus bendrus standartus, kad būtų užtikrinamas stabilus tiekimas ir laisvas energijos srautas tarp valstybių, taip pat didinamas energetinis saugumas, ir ypač paskirstymo sistemos lygmeniu užtikrintas tiekimo saugumas vietos bendruomenėms, miestams ir regionams; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia vaidmenį, kurį didinant atsinaujinančiųjų energijos išteklių lygį gali atlikti pažangesnių elektros energijos tinklų ir naujų energijos saugyklų kūrimas;
172. pripažįsta, kad pažangūs matavimo prietaisai daug prisideda prie paskirstymo tinklo paslaugų; pabrėžia, kad vartotojai turėtų likti galutiniai savo duomenų šeimininkai, o paskirstymo sistemos operatoriams ir kitiems rinkos dalyviams perduodami duomenys turėtų būti anonimiški, siekiant visapusiškai išsaugoti teisę į privatumą;
173. mano, kad tolesnė energijos vidaus rinkos plėtra yra neatskiriama susijusi su bendrąja skaitmenine rinka; ragina Komisiją skatinti energetikos sąjungos ir bendrosios skaitmeninės rinkos sąsajas kuo labiau padidinant energijos tiekimo paslaugų prieinamumą vartotojams per skaitmenines platformas ir plėtojant energijos vidaus rinką, kuri būtų konkurencingesnė, skaidresnė ir integruota į skaitmeninę ekonomiką;
174. ragina Komisiją ir valstybes nares didinti IT saugumą ir apsaugoti ypatingos svarbos energetikos infrastruktūros objektus, kuriais teikiamos būtinausios paslaugos vartotojams, visų pirma atsižvelgiant į pramoninės gamybos pokyčius ir vis didėjančią IRT vaidmenį energetikos sektoriuje; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad svarbu priimti ir laiku įgyvendinti Tinklų ir informacijos saugumo direktyvą, kad būtų išsaugota ypatingos svarbos energetikos infrastruktūros objektų tinklo ir informacijos aukšto lygio apsauga;
175. pabrėžia, kad įgyvendindamos programą „Horizontas 2020“ valstybės narės pirmenybę

turėtų teikti tvarių, saugių ir mažiau išvystytų technologijų sąnaudų mažinimui, ypač tų rūšių, kurios pasauliniu mastu prisideda prie išmetamo ŠESD kiekio mažinimo ir padeda įgyvendinti ES 2030 m. tikslus; ragina valstybes nares ir Komisiją sukurti aiškia teisinę ir strateginę sistemą bei finansavimo galimybes, skirtas mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros iniciatyvoms ir diegimo projektams, kurie Europos Sąjungai padėtų pasiekti klimato kaitos, energetikos ir aplinkosaugos tikslus ir sustiprintų ekonomikos konkurencingumą; palankiai vertina tai, kad Komisija priėmė persvarstytą Europos strateginę energetikos technologijų planą; pabrėžia, kad vykdant mokslinius tyrimus ir technologinę plėtrą ir diegiant inovacijas didžiausias dėmesys turėtų būti skiriamas sisteminei įvairių esamų arba plėtojamų sprendimų integracijai, o ne pavieniams sektoriams ir technologijoms atskirai;

176. pripažįsta, kad aplinką tausojančių, ekonomiškai efektyvių inovacijų ir mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros pažanga yra labai svarbi ateities ES konkurencingumui, įskaitant ir Europos pramonės konkurencingumą;
177. ragina Komisiją pateikti išsamų įvairių fondų ir finansavimo priemonių paskirstymą, pavyzdžiui, InvestEU programos, Europos infrastruktūros tinklų priemonių, mokslinių tyrimų ir taikomosios veiklos fondo, struktūrinių ir investicinių fondų, pažangiojo elektros energijos tinklo finansavimo priemonių (ERA-NET PLUS), programos „Horizontas 2020“, Europos investicijų banko, Europos energetikos programos ekonomikai gaivinti, Europos infrastruktūros tinklų priemonės (Energetika), NER 300, Anglijų ir plieno mokslinių tyrimų fondo (APMTF) ir Eurogia+ programų, ir patikslinti tinkamumo gauti finansavimą pagal šias programas taisykles;

Energetikos sąjungos įgyvendinimas: piliečiai ir miestai

178. primena 6 000 Europos miestų merų pakte prisiimtą įsipareigojimą būti energetikos sistemos pertvarkymo lyderiais; primygtinai ragina Komisiją iki galo pasitelkti šį tinklą ir kitas iniciatyvas, pvz. „Pažangieji miestai ir bendruomenės“, „Energiniai miestai“, ir suteikti finansinių išteklių ir darbuotojų joms įgyvendinti ir toliau plėtoti; mano, kad merų pakto šalims turėtų būti suteikta pirmenybė gauti Europos finansavimą;
179. pabrėžia, kad aktyvios švietimo ir (arba) mokymo ir gebėjimų ugdymo strategijos yra būtinos siekiant pereiti prie tvarios, išteklius efektyviai naudojančios ekonomikos; ragina valstybes nares sukurti tikslines piliečių mokymo ir švietimo programas ir skatinti vietos bendruomenių inicijuojamą švietimą, kad būtų sumažintas energijos poreikis ir būtų gaminama atsinaujinančiųjų išteklių energija; pabrėžia, jog norint, kad energetikos sąjunga būtų sėkminga, reikalinga, viena vertus, vienoda prieiga prie švietimo ir mokymo visą gyvenimą, nes tai svarbiausia priemonė siekiant reaguoti į kintančias aplinkybes ir piliečių siekius, ir, kita vertus, į darbo rinkos poreikius; primena, jog norint, kad darbuotojai galėtų visapusiškai naudotis atsinaujinančiųjų išteklių energijos plėtros srityje vietos mastu kuriamų tvarių darbo vietų teikiamomis galimybėmis, būtinos mokymo ir kvalifikacijos kėlimo programos;

o

o o

180. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir Energijos bendrijos susitariančiosioms šalims.

